

HERBÁR MYŠLIENOK

*Lubomíra
Stančeka*

5.

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Lubomíra
Stančeka 5.*

WWW.EVANJELIZACIA.EU

Cenzor:

prof. Jozef Jarab, PhD., 30. 1. 2013

NIHIL OBSTAT:

Spišská Kapitula 28. 2. 2013

Doc. Jozef Bielák, PhD.

IMPRIMI POTEST:

Bratislava č. 34/2013, zo dňa 2. 4. 2013

P. ThLic. Jozef Noga, CM.

© P. Prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Realizácia a design: PaedDr. Júlia Kubicová

ISBN: 978-80-89570-03-4

EAN: 9788089570034

Milý čitateľ,

máme v rukách ďalší diel knihy zo série Herbár - opäť novú príležitosť k zamysleniu nad sebou, svojim správaním a životnými reakciami. Sme slobodní ľudia. Nikto nás do ničoho nenúti - ani Boh. A keďže vieme, že Boh je láska, môžeme túto knihu prijať ako echo tejto lásky.

Všetkým, ktorí to myslíme vážne s Božou láskou pre naše životy, prajem požehnané hodiny nad slovami knihy.

Autor

1. Zbytočne budeme hovoriť, že niekto nemá lásku, keď mu ju my nedáme. Ľudia, ktorí nemajú lásku, potrebujú lásku!

2. Situácie v živote nás testujú v jednej podstatnej a náročnej záležitosti: v žití živej Božej prítomnosti.

3. Môžeme mať luxus, ale luxus bez ľudských vzťahov je prázdnota. Dokonca luxus bez niekoho, kto vás prijíma a koho vy môžete prijať, je frustrujúci. Sú ľudia, ktorí si postavili dom za niekoľko miliónov eur, ale žijú v ňom opustení, pretože práve ich bohatstvo a vysoké postavenie urobilo z ich vzťahov štylizáciu a v srdci žijú zimu. Ale ten, kto sa vie jednoducho zrieknuť svojho času, majetku, talentov pre druhých, ten žije pre iných, ten vytvára prístrešie pre Ježiša. Ježiš je v každom, kto príde a klopec čakajúci na prijatie.

4. Boh chce, aby si mal dobré vzťahy a dobrých priateľov. Dobré vzťahy a priateľstvá sa nedejú len tak. Boh ich dáva ako požehnanie. Každý vzťah treba budovať a udržiavať, žiadny vzťah sa nevyvíja alebo nerozvíja automaticky. Nech ti aj zlaté pravidlá pomáhajú vzťahy budovať a rozvíjať.

5. Hodnotou je vytrvalosť. Máme sa modliť a urobiť všetko, čoho sme schopní, aby sme dokázali túto hodnotu vnieť na správne miesto, konkrétnym ľuďom - tento moment je dôležitý.

6. Neprisudzuj iným motívy a neodsudzuj ich hneď. Kto si ty, že súdiš brata? Boh je ten, ktorý bude súdiť ľudí, nie ty. Nesúd' iných ako robia veci. V dobrom zmysle slova sa staraj o seba. Ver, že ten druhý koná najlepšie, ako vie. Maj tento postoj. Možno neskôr zistíš, že ten človek je podvodník, že ťa klame, alebo čokoľvek iné, ale tvoj prvý prístup nech je na základe toho, že koná najlepšie, ako vie. Možno mu to nejde dobre, ale veríš, že dal do toho všetko, čo vie. To ti môže pomôcť menej sa rozčuľovať, menej sa starať do druhých, menej všetko dirigovať a bude ťa to učiť - mať viac úcty k ľuďom.

7. Poznáme sami seba a vieme, že sme slabí, aj my by sme v mnohých veciach potrebovali pomoc a preto budme zhovievaví. Môžeme povedať „nemaj brvno v oku, vyber si najprv brvno“. Pozrime sa najprv na seba. Prirovnanie znie o nastavovaní zrkadla - keď ideš nastaviť zrkadlo na druhého, aký je, najprv sa pozri do toho zrkadla ty, dobre sa poobzeraj, až potom ukáž zrkadlo druhému.

8. *Mať dobré vzťahy je dar od Boha. Bohu záleží na vzťahoch a budovanie dobrých vzťahov si vyžaduje proces. Pomôžu nám k tomu zlaté pravidlá.*

9. *Satanova taktika je rovnaká. Nieкого oddeľiť a potom uloviť. Je to oveľa jednoduchšie, ako sa vrhnúť na všetkých naraz. Takže vždy, keď sa ocitneš v myšlienkach sebaľútosti a samoty, vykop zákop aj pre priateľa a zdôver sa mu. Keď tam budete aspoň dvaja, tak je tu oveľa väčšia šanca, že to prežijete.*

10. *Stáva sa, že nemáme na našich priateľov a príbuzných skoro žiaden vplyv. Nikdy si nedali povedať, naše reči berú jedným uchom dnu a druhým von. Často je to preto, že neuplatňujeme pravidlo „nesúd, aby si nebol súdený“. Chceme mať na nich vplyv, chceme ich presvedčiť. Je našou chválou, keď druhému odpúšťame a prijímame ho, máme na neho väčší vplyv, ako keď ho odsúdime. Nesúdme, aby sme neboli súdení. Nebudme sudcom druhého, lebo keď nieкого iba kritizujeme a stále poukazujeme na to, čo robí zle a prečo to robí, tak súdime. Nesúdme, aby sa to nestalo aj nám. Budme radšej ľudia odpúšťania.*

11. Dnes je okolo nás množstvo pokušení. Je pokušenie hriech? Nie!

12. Boh má pre nás každého niečo pripravené. Začnime sa o tom rozprávať a modliť sa za to.

13. Mladí muži často nevedia, ako byť mužmi. Čo to vlastne znamená? Hovorí sa, "bud' chlap". Ale skúste sa toho človeka opýtať, čo to znamená. Ako sa pravdivý muž správa? Kto je ten správny chlap? Čo robí? Mal by byť vysoký, silný, ...aj svätý?

14. Nemôžeš ani nemusíš byť priateľ s každým, to nie je tvoja povinnosť, ani kresťanská. Ale priateľský a prívetivý môžeš byť ku každému; aj k tým, ľuďom, ktorí ťa zranili, či nie sú tvoja „krvná skupina“. Priateľov si najlepšie nájdeš tak, že budeš robiť niekomu priateľa; nebudeš čakať a nepovieš si: „Bože, pošli mi priateľa. Nech je fakt dobrý priateľ," ale rozhodneš sa, že niekomu poskytneš svoje priateľstvo.

15. Mať úctu voči istému človeku, je občas veľmi ťažké. Ale toto Boh chce a toto dokáže spôsobiť zmenu tam, kde je zmena potrebná. Toto je jeden z Božích príkazov. Má to určitý význam.

16. Lámanie chleba, vzdávanie vďaky s Ježišom je naozaj ústredným bodom nášho duchovného života, ktorý potrebujeme dobre poznať. Ak nerozumieme duchovnému rozmeru lámania chleba, potom nám uniká jeho podstata, stáva sa pre nás pódiovou show, mechanickým rituálom, ktorý je zanedbávaný a nie je potrebný. Eucharistia je neustálym zdrojom duchovného obohatenia. Ak nerozumieme čo to znamená, budeme mať z jej slávenia len malý duchovný úžitok.

17. Boh prikázal sláviť “paschu” sedem dní. Pán nám dal príkaz o lámaní chleba, aby sme nezabudli na jeho smrť. Takže chlieb a víno na oltári pripomínajú veľmi mocné skutočnosti. Keď vidíme chlieb a víno na oltári, potrebujeme si pripomenúť fakt o tom, že Ježiš Kristus žil ako historická postava. Viete, prečo to tak je? Pretože počas histórie Cirkvi sa objavilo viacero teológov, vykladačov Božieho slova, ktorí tvrdili, že Ježiš nebol historická postava, že je to len určitý mýtus, zhmotnenie našich predstáv.

18. Modlime sa: „Bože, Otče, prichádzame k tebe v Ježišovom mene. Pane Ježišu, ďakujem, že si zomrel za moje hriechy. Ďakujem, že si ma očistil od všetkých mojich hriechov.“

19. Svet nám ponúka strach... hriech, Ježiš nám ponúka Jeho pokoj, Jeho silu a Jeho riešenie vecí.

20. Modlime sa za dobré modely vodcov a za ľudí, ktorí zosobňujú Kristove ideály v spoločnosti, aby to ľudia videli a nasledovali. Aby sa kresťania dostali do médií a priniesli do životov ľudí zdravé hodnoty, aby sa národ mohol stať kresťanským.

21. Boh môže zmeniť spoločnosť práve skrze nás, keď sa ním necháme viesť. Keď budeme akoby len sedieť v hľadisku, nič sa nezmení. Istým spôsobom máme schopnosť zachrániť naše rodiny, našu spoločnosť.

22. Musíme si vedieť vybrať a musíme vedieť, že ustarostenosť nám nepridá nič k nášmu životu. Musíme zvoliť aktívny prístup k životu, ale s tým, že nesieme Ježišovo bremeno, pozeráme na neho a prenechávame mu kontrolu nad našim životom. Boh nám ponúka východisko z našich problémov.

23. Určite aj ty chceš mať dobrý život; avšak nepatrí medzi tvoje problémy aj nedostatočná dôvera, ktorá bráni Božiemu plánu pre tvoj život? Dôveruj viac, Boh ťa miluje!

24. Sex nie je len na plodenie detí, ale aj na udržovanie manželského vzťahu. Je to Boží plán. V minulosti prišlo veľa náboženských prúdov, ktoré zničili Boží plán. Ale Boh ho znovu zjavuje. Pretože diabol prekrútil myšlienku sexu v manželstve, Boh túto myšlienku znovu očisťuje. Aj v tejto oblasti je komunikácia veľmi dôležitá.

25. Boh mnohokrát povzbudzoval svoj ľud, aby mu dôveroval, a povzbudzuje doteraz. Pán Ježiš otázku dôvery v Otca staval vyslovene do popredia. Prečo? Pretože vie, ako starosť, obava o budúcnosť môže ničiť a zviazať život človeka, i ten duchovný. A On sám často hovorí o tom, že nám prináša slobodu, že nechce, aby sme žili v zajatí.

26. Musíme vždy vedieť odkiaľ zranenie pochádza? Lano v našom srdci, ktoré nás spútava, môžeme preťať, ak vieme, odkiaľ pochádza, ale ak nevieme odkiaľ skutočne pochádza a Boh nám to neukazuje, môžeme sa modliť. Preto musíme byť vždy pohotoví odpustiť.

27. Chod'te a zapáľte aspoň niekoľkých vierou, nádejou a láskou! Zapalujte svojimi horiacimi srdcami.

28. Je mnoho mladých mužov a žien strategických, lebo nevedia, kto sú. Hľadajú svoju identitu. Niektorí mladí si nájdu svoju identitu v ľuďoch zo sveta, ktorí dosiahli niečo veľké a nasledujú ich. A zabudli, že všetko dočasu, Boh naveky.

29. Počas nášho života prechádzame mnohými štádiami: detstvo, puberta, mladosť manželstvo, rodičovstvo, staroba. V každom štádiu sa niečo učíme. Ale najdôležitejšia vec v našom živote je mať dobrý základ s Bohom.

30. Základom manželstva nie je krása ženy, ani krása muža, ale láska. Podľa Božieho slova by mali byť všetky manželstvá založené na láske. Láska v biblickom zmysle však nie je pocit, je to rozhodnutie. A zvlášť láska, o ktorej hovorí Biblia, má svoj pôvod v Božej láske. Biblia hovorí, že Boh je Láska. A Boh hovorí, že ak niekomu niečo chýba, má prosiť Boha o lásku. Pretože sú časy v manželstve, keď necítíme lásku. A to je práve čas, aby sme vo svojich srdciach urobili rozhodnutie - milovať.

31. V domýšľaní sme majstri sveta. Domýšľame si, konštruujeme, prečo to a to, či nemajú ľudia niečo proti nám, dopyčuli sme sa niečo,...

32. *Diabol chce zničiť rodiny. Ale, Pane, rodina je predsa tvoj nápad. Ty si stvoril muža a ženu. A ty si ich zjednotil v manželstve. Pane, ty nám dávaš nádherný príklad a vzor a požehnanie v tom, ako má rodina fungovať.*

33. *Démoni vždy prichádzajú v skupinách. Nepríde jeden, ale mnohí.*

34. *Veľká noc znamená pre kresťana nový život v Bohu vďaka pôsobeniu Ducha Svätého.*

35. *Má duch falošnej zbožnosti prístup ku kresťanovi, ktorý žije kresťanským životom? Áno. Akú mám istotu, že ku mne nehovorí lživý duch, ale Boh, že sa démon nehrá na „hlas boží“?*

36. *Médiá ovplyvňujú mienku väčšiny. Kedysi mienku ovplyvňovali authority, no dnes ju oveľa viac ovplyvňuje väčšina. Je len veľmi málo ľudí, ktorí nepozerajú televíziu, internet, či nečítajú noviny. Takže väčšina má vplyv na skoro všetkých v tomto národe a vie ovplyvniť masu - a kto vie ovplyvniť masu, má v rukách moc. A keďže mienka je ovplyvnená väčšinou, skoro všetci sa prispôbujú väčšine.*

37. Dnes je kríza objektívnej pravdy. Keď niekto povie, že má pravdu, tak sa z neho trochu smežeme a keď to hovorí viac, tak si povieme, že je netolerantný, prípadne agresívny. Aj preto, keď sa hovoria Božie pravdy, tak sú zotierané argumentom, že každý má svoju pravdu. Tak sa pravda relativizuje a ľahšie sa uverí médiám, pretože nie je žiadna objektívna pravda. Na fakty sa dá pozerať rôznymi spôsobmi. Otázka je, či pohľad, ktorý poskytujú médiá, je naozaj vykreslením reality takej, aká v skutočnosti je.

38. Človek je v podstate dobrý, ale nezabúdajme, že Boh nám dal slobodnú vôľu. A táto slobodná vôľa je po dedičnom hriechu naklonená nie iba k dobrému, ale aj k zlému, k prekročeniu správnej miery. To sa nazýva hriech. Hriech je najväčšie nešťastie človeka, a preto sa toľko volá po obrátení a pokání.

39. Dobré správy priťahujú ľudí k Bohu, lebo Boh je dobrý. Správy nie sú nepodstatné. To, čo počujeme a čo hovoríme, veľmi silno ovplyvňuje ľudského ducha. Dobré správy dokážu ľudí posilniť. Boh nikdy nedáva zlé správy len tak, aby sme sa s nimi vyrovnali. Vždy ich napĺňa nádejou.

40. *Pôst nie je ani zďaleka iba odrieknutím si nejakého jedla. Skôr je to zrieknutie sa všetkého, čo je v mojom živote postrádateľné, zbytočné či dokonca prekáža. Je to zrieknutie sa toho, čím môžem pomôcť blížnemu, ktorý je v núdzi: dávať seba, svoj čas, záujem, trpezlivosť všetkým, čo to potrebujú, začínajúc vlastnými deťmi, manželom, manželkou, rodičmi, až po osamelých a trpiacich ľudí. Pôst teda nie je čas pochmúrneho odriekania sa. Ide skôr o prehĺbenie, obnovu a priblíženie sa k Otcovi skrze Krista. Je to doba vytrvalej, ale radostnej námahy, ktorá by mala vyústiť do zmierenia sa s Bohom a do obnovy krstného sľubu v liturgii Veľkej noci.*

41. *Pôst ako očisťovanie našej slobody, znamená vytváranie takých podmienok, aby sa tento Boží život mohol prejavovať aj v nás. Askéza a Veľká noc nevyhnutne kráčajú spolu.*

42. *Nemôže mať Boha za Otca ten, kto pohŕda Cirkvou ako Matkou.*

43. *Pri hlbšom pohľade môžeme vidieť, že práve pôst je účinnou pomôckou na harmonický rozvoj celej osobnosti a otváranie sa pre plný ľudský i duchovný život.*

44. Slovo pokora pochádza z latinského slova humilis t.j. niečo, čo je podobné humusu, pôde, zemi. Preto je úplne normálne, ako nám to oznamuje Biblia, aby sme my, ktorí sme stvorení zo zeme, boli pokorní, aby sme mohli porozumieť Bohu i Panne Márii.

45. Plačme nad svojimi deťmi. Prečo ich nena-
pomíname za hriechy? Prečo ospravedlňujeme ich
hriechy modernou dobou? Hriech ostane hriechom,
modernú dobu tvoríme my - ľudia. Akú Európu vy-
tvoríme? Na akých hodnotách?

46. V manželstve je veľmi dôležité mať citlivé
srdce voči potrebám druhého. Niekedy v manžel-
stve očakávame, že sa má niečo stať a urobiť ...a
ten partner toho nie je schopný.

47. Denne uvažujme, čo môžeme urobiť pre to,
aby sme nešli do pekla, čo môžeme urobiť, aby sme
mali priateľstvo s Bohom?

48. Verme, že iba láska môže niekoho pritiah-
nuť a zmeniť. Musí to byť však láska vrcholne trpez-
livá a žiada sa mi povedať „medová“. Lebo len s
takouto láskou môžeme vidieť úspech.

49. *Čo sme a čo máme, je skutočne Božia milosť. A ak sme dostali viac ako ostatní, bude sa viac od nás i požadovať. Nesúdme preto iných; ich skutky dokáže spravodlivo posúdiť iba Boh. A v jeho očiach môžu byť ich skutky dokonca vyvýšené nad našou zbožnosťou a „bezúhonnosťou“.*

50. *Bože, si prítomný v srdci každého z nás. Tvoja prítomnosť Pane, je pre nás Vodou života. Tvoja prítomnosť nás naplňuje a uzdravuje.*

51. *Každé ráno maj čas s Bohom - je to najdôležitejšia udalosť každého dňa. Modli sa, chváľ Pána, ďakuj, pros za seba a prihováraj sa za druhých. Pravidelne maj pôst a pravidelne pôstne pobyty osamote, kde nechaj Písmo hovoriť do tvojho života. Pán, skôr než poslal učeníkov slúžiť, uviedol ich do intímneho vzťahu so sebou. Učeníci mali s ním hlbšie chvíle ako ostatní ľudia.*

52. *Dalo by sa povedať, že Boh, na rozdiel od nás, je realista. My sme takí rojkovia, že chceme, aby druhí ľudia boli lepší, a robíme si o nich skreslené predstavy. On nás vidí takých, akí sme a napriek tomu nás berie, záleží mu na našom „áno“ a naše „nie“ nám odpúšťa.*

53. *Nech je navždy pochválený a zvelebený Ježiš, ktorý nás zachránil za cenu svojej krvi.*

54. *Boh nám dáva svojho Ducha, aby nás urobil svätými. Dáva nám svojho Ducha, aby nás oslobodil, dáva nám svojho Ducha, aby nás premenil na nevestu Krista. Nielen na to, aby sme boli Božími deťmi, ale aby sme sa stali nevestou, aby sme boli zamilovaní. Možno uctievať Otca, ale nemôžeme byť do neho zamilovaní. Boh Otec nechce, aby ste sa do neho zamilovali. On chce, aby ste boli zamilovaní do Ježiša, jeho Syna. Chce, aby sme mali s Ježišom taký vzťah ako je lúboštná aféra, skrze Ducha Svätého, a to naozaj chce. Chce, aby sme povedali: „Chcem sa dostať do tejto lúboštnej aféry, chcem sa tak zamilovať.“*

55. *Ak si spokojný kresťan, Pán sa ťa nedotýka; stále musíš vedieť, že si závislý na Bohu, stále musíš poznať svoju núdzu a vedieť, že bez neho si stratený človek a že len s ním si človek, ktorý patrí k víťaznému vojsku.*

56. *Čím dlhšie sa modlíme, tým väčšmi vzrastá Božia moc, aby sa prejavovala tak, že nás zbavuje našich zábran.*

57. Ježiš ťa volá, aby si zatiahol na hĺbinu, aby si urobil ďalší krok, aby si prekonal svoj strach, pretože Boh ti nedal ducha strachu, ale Ducha lásky, moci, sily a rozvahy. Prekonaj pochybnosti, pretože Boh ťa nepovolal k tomu, aby si pochyboval, ale aby si veril, aby si mal vieru. On hovorí, že bez viery sa mu nemožno páčiť. Boh chce, aby sme verili dvom základným veciam: že Boh je BOH, a že Boh je dobrý! Áno. Boh je skutočný a odmeňuje tých, ktorí ho usilovne hľadajú.

58. Ježiš bol pomazaný a konal všetky veci mocou Ducha. Ak my chceme dnes ísť s evanjeliom k iným, o čo viac musíme byť pomazaní Duchom Svätým. My potrebujeme jeho pomazanie a my potrebujeme byť tí slabí a zlomení. Nezáleží na tom, kde sa nachádzame v našom živote viery. Boh nás vždy volá k tomu, aby sme ho nasledovali. Ježiš je ten istý včera, dnes a naveky, ale Duch Svätý je stále v pohybe!

59. My ľudia, ktorí žijeme pre Boha, si hovoríme, že máme zvláštny zmysel života. Ale keď sa pozrieme na spoločnosť, musíme povedať, že ľudia nám nevedia odpovedať na to, kam kráčať.

60. „Ak sme neverní, on zostáva verný, pretože nemôže zaprieť sám seba.“ Boh je dokonalé a úplne „áno“ a keď my mu hovoríme nie, keď ho odmieta-
me, on nám to akoby nemôže oplatiť. On je verný tomu, že sa rozhodol nás milovať. Úplne a dokona-
le, aj keď my sme neverní, On zostáva verný... To „áno“ najdokonalejšie zaznieva v Kristovi. Skrze Krista sme oslobodení od našej nevernosti, od toho hovorenia „nie“, od odmietania. Ježišove „áno“ voči Otcovi a voči nám bolo silnejšie. Jeho „áno“ zrušilo všetky naše „nie“; naše odmietania skrze vieru v neho sú zrušené.

61. Ako sa máme ujať tej úlohy, ktorú máme robiť v rodine, či inde, tak, aby sme to robili s radosťou?

62. Keď nekráčaš s Bohom, diabol ťa ľahko podvedie a dostaneš sa do mnohých problémov. Ale ak si mužom alebo ženou viery, čítaš Bibliu, modlíš sa, máš dobrý vzťah s Bohom, diabol ťa tak ľahko nedostane.

63. Najdôležitejšou úlohou je milovať Ježiša a milovať sa navzájom, ale to už budeme robiť omnoho lepšie v nebi.

64. Ježiš bol dokonalý vodca, a preto nikto nemôže byť ako on, ani tí dvanásť učeníci nikdy neboli ako on. Ale niečo sa od neho naučili, čosi od neho chytili. A vďaka tomu sa celé kresťanstvo dalo do pohybu skrze týchto dvanásť mužov. Je treba si uvedomiť, že s nimi strávil tri a pol roka. Niektorí z nich neboli vzdelaní a niektorí boli. To nie je pre vodcu dôležité. Pre neho je dôležité mať disciplínu. Disciplínu voči sebe samému. Vychovávanie seba samého. Keď to robíme, druhí to budú vidieť. Ježiš bol veľmi disciplinovaný. Každé ráno sa šiel modliť, vedel, kedy má odдыхovať, vedel, kedy je treba povedať dosť. Dnešní vodcovia niekedy nevedia, kedy hovoriť a kedy prestať.

65. Nie vždy sa nám Božie volanie páči alebo nám vyhovuje. Často sa stáva, že zo začiatku odporujeme. Ale nebráň tomu, nedávaj hranice a limity v tom, k čomu ťa Boh povolal a stvoril. Nebuď lenivý a usadený. Duch, ktorý ti dáva nový dych a novú silu v každom momente.

66. Niekedy je nám veľmi ťažké povedať „odpusť mi“. Duch Svätý veľmi rýchlo odhalí všetky naše chyby, ktoré skrývame. Nemá rád pýchu, má rád pokoru, ľudí, ktorí sa vedia ospravedlniť.

67. *Mohli by sme sa pýtať, prečo neprežívame to isté, čo učeníci? Napríklad nemáme tú odvahu ísť a vystaviť sa nebezpečenstvám, nechať sa biť alebo umučiť pre vieru a všetko vydržať. Pritom sme prijali to isté, čo oni. Jedna z možností je, že oni predtým, ako prijali krst Duchom Svätým, prechádzali obdobím učeníctva. Boli tri roky v intenzívnej Ježišovej škole. Nielen Ježiša počúvali, ale ho aj pozorovali, čo robil a boli s ním od rána do večera. Toto obdobie sa nedá nijako preskočiť. Bolo veľmi dôležité, aj napriek tomu, že si to neuvedomujeme. Zďaleka im však nebolo všetko jasné a veľa sa učili ešte aj potom, vďaka Duch Svätému.*

68. *Keď sa stavia veža, čím vyššia má byť, tým pevnejšie musia byť základy. Ďalší Boží paradox. Keď chce Boh niekoho vyvýšiť, urobiť z neho napr. vodcu, začne najprv dole. Čím viac sa chce Pán cez tvoj život presláviť, tým väčšie musí prísť poníženie, tým väčšia bude doba tmy v tvojom živote, kde sa učíš nespoľiehať sa na seba, neoslavovať seba, ale Pána.*

69. *Boh je s nami a môže urobiť čokoľvek. Preto nám dáva skúšky, aby nám ukázal, že nám môže pomôcť ich prekonať, ak ho poprosíme.*

70. *Mária je pre nás vzorom modlitby, vzorom modliacej sa Cirkvi.*

71. *Svätosť možno aj zle pochopiť a v súčasnom svete aj naďalej vyvoláva strach.*

72. *Sväté písmo učí, že každý jeden človek príde na posledný súd, a tí, ktorí sú v Kristovi, pôjdu do neba, tí ktorí sú mimo Krista, pôjdu do pekla. Mnoho kresťanov na to chce zabudnúť - nechce myslieť na to, čo sa stane s príbuznými, keď zomrú. My však nemáme byť ako pštrovy, ktorí pred pravdou schovajú hlavu do piesku.*

73. *Diabol nemá prístup do srdca človeka, do kiaľ mu ho sám človek neotvorí. Keďže mu je ľahko vytvárať v našej fantázii rôzne obrazy, predstavy, stáva sa, že najviac vyhráva vtedy, keď využíva moment prekvapenia. To je náš postoj strachu, vyľakaného uprchlíka, ktorý nás vedie k našej prehre.*

74. *Ako svedčíme o Kristovi vo svojej práci a celkove medzi ľuďmi, medzi ktorými žijeme? Máme byť naplnení Božím Duchom a ten nám dá, čo máme povedať. Sám Duch nášho Otca chce cez nás hovoriť. A vtedy to bude to ostré slovo.*

75. *Budúcnosť s Bohom je určená pre tých, ktorí už teraz prijímajú jeho kráľovstvo. Preto život v Cirkvi je nevyhnutným predpokladom na jeho konečné dosiahnutie.*

76. *Mária nás učí aj ďakovať. Je dôležité, aby sa človek naučil ďakovať. Ako sa niekto musí cítiť, keď nám niečo pomôže a my mu ani nepoďakujeme. O čo viac musíme Bohu ďakovať za to, čo nám dáva: za vieru, za tajomstvo, že sme sa mohli znovuzrodiť z neho - za všetko, čo sa odohráva medzi Bohom a nami. Treba však rozšíriť vďaku aj za to, čo je ťažké, čo je trpké a nepochopiteľné.*

77. *Pravý pokoj môže dať jedine Boh. Ježiš, ktorý prijal našu prirodzenosť, nás na život v pokoji pripravoval. Spomeňme si na jeho Veľkňazskú modlitbu vo večeradle. Modlí sa za pokoj v našich srdciach. Je to memento pre každého z nás. Nielen pre tých, čo majú v rukách moc a rozhodujú o súčasnom a budúcom stave ľudstva. Všetci sme oslovení modliť sa za pokoj vo svete.*

78. *Je to vec svedomia, aby sme odstránili každý nepokoj, tak v sebe ako aj zo svojho okolia. Pokoj Kristov potom zavládne medzi nami a v nás.*

79. *Majme v láske Cirkev, pretože je chrámom Ducha Svätého a tento chrám je miestom, kde sa stretávame so svojim Bohom, kde ho uctieваме. Má prostriedky spásy - sviatosti a najmä Eucharistia je tá, cez ktorú sa Božie kráľovstvo sprítomňuje v našich srdciach a zjednocujeme sa s Kráľom.*

80. *Skrze Ježiša prišlo milosrdenstvo a pravda. Ak padneme, on nás dvíha. Opatruje nás. Teší sa, keď sme šťastní a plače, keď sme smutní.*

81. *Budme Bohu vdáční za spoločenstvo lásky a modlime sa, aby aj ostatní objavili v Cirkvi vzácny poklad, cez ktorý Boh vylieva svoju milosť na túto zem.*

82. *Slzy si spôsobujeme sami tým, že si navzájom ubližujeme a tak zraňujeme svoju lásku. Majme pred očami tú, ktorá bola vybratá za Matku Boha a zároveň za Matku všetkých nás. Preto nezraňujme Máriinu materinskú lásku. Ved' každá matka trpí, keď je jej dieťa nešťastné. Tak aj Mária trpí, keď nechceme prijať Krista, našu radosť a nádej nášho života. Mária dnes pozýva, aby sme spolu s pastiermi hľadali Krista, aby sme sa mu poklonili a zmenili svoj život.*

83. *Vstúpme do seba a uznajme, že láska je to najcennejšie a najkrajšie, čo máme.*

84. *Vieme, aký význam má naše meno? Čoraz viac sa stretáme s rodičmi, ktorí prídu zapísať krst a dieťaťu vyberú meno, ktoré nás niekedy dosť prekvapí.*

85. *Ježiš nás čaká. Nič mu nie je milšie, ako keď sa zjednotíme s ním vo sviatosti Eucharistie. On vie, že sme slabí a hriešni. Preto nám zanechal sviatosť kňazstva, aby sme sa mohli prostredníctvom kňazov vo sviatosti pokánia očistiť a tak neustále zostávať v Ježišovej blízkosti. Jedno čo si musíme uvedomiť je fakt, že život bez Ježiša v stave hriechu a odlúčenia, je život veľmi ťažký.*

86. *Skúmame, v akom znamení sme narodení a sľubujeme si od toho budúcnosť, či životný osud. Čítame horoskopy a veríme, že neživé, Bohom stvorené hviezdy, majú nejaký vplyv na náš život. My kresťania sme však v krste narodení a žijeme v znamení kríža - lebo to je Kristovo znamenie.*

87. *Otec nezabudol a dáva svetu Emanuela, ktorého meno značí: Boh s nami.*

88. Pamätajte, že žijeme medzi ľuďmi - doma, na ulici, v práci, v škole, stále sa s niekým stretávame. A jednajme s nimi tak, aby z nás priam vyžarovalo, ako veľmi si ich vážime. Keď sa budú pri nás cítiť dobre, začnú sa zamýšľať, prečo sme na nich takí.

89. Niekedy je veľmi dôležité, za určitých okolností, dať druhému človeku pocítiť, ako veľmi si ho ceníme a ako úprimne s ním počítame.

90. Vo Svätom písme sa stretáme aj s premenovaním - novým menom pre človeka. Meno bolo súčasťou poslania a prisľúbenia. Keď Boh robí prisľúbenia a zmluvy, začína pre človeka nový život a Boh mu vtedy dáva nové meno. Poznáme to z prípadu Abrama, ktorý bol po zmluve s Bohom premenovaný na Abraháma. Podobne praotec Jakub dostal meno Izrael.

91. Vieru si nemôžeme nijako zaslúžiť, sami získať nejakou činnosťou či cvičením. Je to božská čnosť, ktorú dáva do našich srdc sám Boh. Jeho musíme prosiť, aby naša viera rástla a silnela, aby sme každý deň vedeli aj v maličkostiach skladať svoj život do Božích rúk.

92. Každý túži po láske. Prečo žiť ak nie pre Lásku..? Lásku, ktorá vyviera zo vzťahu s Bohom.

93. Nesmieme zabúdať, že my všetci tvoríme rodinu Božích detí a my všetci sme zároveň aj hriešni.

94. V našom živote je veľmi dôležité, aby sme očakávali s otvoreným srdcom a s nádejou príchod nášho Spasiteľa - Emanuela.

95. Ako začať správne žiť? V prvom rade, musíme prežiť vnútorný Boží dotyk.

96. Vodcovstvo je všade veľmi dôležité. Či je to politika, Cirkev, školské organizácie alebo rodina. Ako muži a ženy máme úlohu vedúcich všade. Akejkolvek skupine sa bude dobre dariť pod dobrým vodcom alebo sa úplne zrúti pod zlým vodcom. Časťokrát vidíme, že Boh si vzbudí jedného človeka ako vodcu, ktorého nasleduje mnoho ľudí.

97. Celým svojím srdcom, svojou láskou, modlitbou, myšlienkami, celou svojou vnútornou silou si želám pracovať pre spoločné dobro, dobro Cirkvi a ľudstva.

98. *Pokiaľ žijeme na tejto zemi, Boh zaviazal sám seba milosrdenstvom voči nám. To znamená, že máme slobodnú vôľu - môžeme ho milovať alebo ním pohrdať. Keď už toľko ráz od nás zakúsil trpkosť urážky, prečo sa konečne nerozhodnúť pre dobrodružstvo života s jeho milosťou?*

99. *Každý z nás má svoju vlastnú cestu, po ktorej treba napredovať. A táto cesta obsahuje v sebe aj krížovú cestu, po ktorej treba denne kráčať a niesť svoj kríž.*

100. *Keď sledujeme veci a udalosti okolo seba, vidíme pýchu, konflikty, napätie, nenávisť, zlobu... Ak má zavládnuť pokoj vo svete, musí najprv zvíťaziť pokoj v našich myšliach, srdciach, slovách, vzťahoch, rodine, obci a meste i národe. Je to možné! Keby to tak nebolo, bol by to žiadal od nás Boh? A Boh nám dal ešte za vzor a orodovníčku Pannu Máriu Bohorodičku.*

101. *Pokoj, ktorý tak veľmi hľadá tento svet, môže nájsť len v Božom milosrdenstve. Ľudské srdce túži po svojom Stvoriteľovi a nedá sa oklamať falošným šťastím, či ligotavým pozlátkom, ktoré nám svet ponúka.*

102. *On nás pozval, aby sme evanjelium ukazovali aj iným, aby sme svojím životom všetkým hovorili len o ňom, aby sme denne vydávali jemu - svedectvo, aby sme tak aj my, každý jeden z nás, mohli byť pre druhých svetlom; aby tak druhí pri pohľade na nás a náš život, mohli povedať: on sa stretol s Kristom a vydáva svedectvo o pravom a milosrdnom Bohu.*

103. *Pod krížom sa najlepšie učí znášať ten náš kríž, prehru, neúspech, chorobu, bolesť, sklamanie, žiaľ, zradu...*

104. *Čo bol Pán ochotný pre nás vykonať, je v ponímaní tohto sveta nepochopiteľné a takým to asi navždy aj ostane. Božia logika je totiž úplne iná ako tá naša.*

105. *Nech je každý kresťan známy svetu práve tým, že svoj kríž nesie statočne a pomáha v ťažkostiach aj druhým...*

106. *To nie je len rozprávka so šťastným koncom, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. On naozaj vstal! Vstal pre každého jedného z nás. Ale on musí vstať hlavne v nás.*

107. Milosrdenstvo nášho Pána je najväčšia Božia vlastnosť, ako nám o tom hovorí veľká apoštolka Božieho milosrdenstva svätá Faustína Kowalská. Ju si Pán Ježiš vyvolil, aby celému svetu zvestovala jeho milosrdenstvo.

108. Tak ako pokoj, aj Božie milosrdenstvo je veľkým darom Zmŕtvychvstalého Krista. Ježiš chce zahrnúť každého človeka svojím milosrdenstvom. Nie je len pre vyvolené duše, ako si často mylne myslíme, ale je pre každého jedného hriešnika, teda pre každého jedného z nás.

109. A tak vziať svoj vlastný kríž na plecía znamená - uznať a prijať vo svojom živote aj to, čo je v ňom negatívne, svoje neúspechy, svoju samotu, opustenosť, svoje utrpenie, bolesti a pokúsiť sa povedať aj tomuto všetkému svoje „áno“ tak, ako to urobil náš Pán.

110. Ak hľadáme pravý a hlboký pokoj, otvoríme svoje srdce Božiemu milosrdenstvu.

111. Ak sa nebojíme často zveriť náš život slabému a nedokonalému človeku, prečo sa bojíme zveriť ho všemohúcemu Bohu?

112. Nezdalo sa vám niekedy, že svet a život je prázdny? Pýtali ste sa sami seba, aký zmysel má všetko, čo sa deje vo vašom živote? Akoby to bolo zbytočné. Rovnaký pocit mali i emauzskí učenici. Boli sklamaní a Ježišova smrť im pripadala, nezmyselná. Čo sa stalo, keď sa k nim prihovoral Ježiš? Čo sa stane, keď k nám prehovorí sám Boh - buď cez niekoho, alebo nejakú situáciu, je v nás radosť, pretože vidíme. Zrazu všetko do seba zapadá, dáva to zmysel.

113. Sme slabí? Prosme Ducha Svätého o silu. Nevieme sa modliť? On sa bude za nás. Nevieme, ako pomôcť? On nám to povie. Len ho musíme prijať. On nám zjaví Božiu vôľu. Spoznáme blízkosť Boha, a zrazu budeme ochotní i schopní svedčiť tak, ako nikdy...

114. Kresťan nielenže musí vieru prijať, musí v nej aj rásť, aby zostal pri výsmechu a pri prenasledovaní pevný.

115. Nové plnšie poznanie Ježiša v Eucharistii, znamená aj nové poznanie svojho blížneho. V našom srdci vytryskne nový plameň lásky k našim bratom a sestrám.

116. *Zvládli by sme konať a žiť naplno podľa viery i keby celý svet bol proti nám?*

117. *Každý prežívame svoj život v iných okolnostiach v iných situáciách, preto musíme hľadať, čo Boh hovorí práve mne. Čo Boh hovorí do môjho života.*

118. *Stráviť každé ráno v modlitbe, v rozhovore s Bohom, v uvažovaní nad jeho Slovom a nad tým, čo nám nový deň prinesie a čo nám k tomu chce povedať Boh - tu sa stretáva naša modlitba s reálnym životom.*

119. *Hudobníci hodiny počúvajú i hrajú svoju hudbu a vylepšujú ju. Poďme sa aj my dnes a každý deň viac započúvať do Ježišovho hlasu.*

120. *Keď nám Duch Svätý otvorí oči nášho srdca, vznikne v nás neuhasiteľný smäd po živote, akým žije Boh. A on splní našu túžbu v Eucharistii.*

121. *Keď je na oltári prítomný Ježiš, jasá celé nebo. Rovnako by sa mala chvieť a triasť celá zem a celé ľudstvo.*

122. Ak budeme Písmo čo najčastejšie čítať a budeme nad týmto slovom uvažovať v modlitbe, navykneme si na Boží hlas. Ak sa pravidelne modlíme, diabol je veľmi obmedzený, aby k nám prehovoril a vnukal nám nejaké klamné myšlienky, lebo náš pohľad je upriamený na Boha.

123. Chudobní nie sú len tí, ktorí nemajú prácu, peniaze, šaty, jedlo... Okolo nás je oveľa viac tých, ktorých chudoba spočíva v tom, že nemajú dostatok síl, aby vyriešili svoju životnú situáciu. Samota, pokazené vzťahy, alkohol, rozchod so svojím životným partnerom...

34

124. Nakoľko sme dnes my otvorení pravde? Nakoľko chápeme a správne interpretujeme Ježišovo učenie? Veľmi ľahko si to môžeme overiť.

125. Už mnohé roky je ľudstvo svedkom, ako sa dá deformovať pravda, pokiaľ ju nehľadáme v Duchu Svätom.

126. Dovoľme Bohu, aby nám odpustil a potom budeme mať silu aj my odpúšťať druhým. Nenechajme ho stáť vonku, pozvime ho do vnútra nášho srdca.

127. Položme si otázku „kto je pre nás Ježiš v našom živote?“ a sami si na ňu odpovedzme.

128. Ak má modlitba v tvojom živote pevné miesto, pokračuj ďalej v poznávaní Pána, lebo len pravidelný čas vyhradený na vzájomné zdieľanie sa a komunikáciu, môže robiť tento vzťah trvalým a pevným.

129. Ježiš je prítomný i telesne. Kde? V bohostánku. A jeho prijatím dostaneme nielen život, po ktorom túžime, ale dostaneme i život večný.

130. Viera nie je to isté, čo veda. Niektoré veci sú a vždy zostanú z dôvodu obmedzenosti nášho rozumu nepochopiteľné. Tak aj podstata napríklad Najsvätejšej Trojice sa nám na prvý pohľad môže zdať ťažká a neprístupná.

131. Boh prichádza ku nám - hriešnikom a odpúšťa nám. Boh je milosrdný, trpezlivý a láskavý. Prichádza medzi nás, prichádza za každým jedným človekom osobitne a ponúka svoju lásku a odpustenie. My zraňujeme svojim hriechom jeho - Boha, a on s láskou prichádza, aby vzal naše hriechy na svoje plecia.

132. Nik z nás sa na svoje narodenie nepamätá, no jedno je isté - sme tu a naši rodičia nás prijali. Priniesli obeť a vychovali nás, za čo im patrí veľká vďaka. My máme zas povinnosť prijať a vychovávať naše deti.

133. Prosme aj my Ducha Svätého, aby nám dal odvahu hovoriť druhým o Bohu a svedčiť o ňom svojim životom v každodenných situáciách. Pretože ak si kresťan, bol si povolaný, bol si poverený misiou od Boha!

134. Ježiš bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme vlastnou cestou, a Otec na neho uvalil nepravosť nás všetkých.

135. Každý má zodpovednosť na tom mieste, na ktorom sa nachádza; lebo tam ho Boh posielal a tam ho potrebuje. Vieme, že svet, v ktorom žijeme, nie je najlepší. A tým ani nikdy nebol.

136. Panna Mária ako Božia rodička je aj Matkou pokoja. Ved' práve preto prišiel na svet Boží syn.

137. *Diabol naozaj existuje a koná svoju špinavú robotu.*

138. *Pán Boh nie je vzdialený na míle, aj keď sa modlíme, že býva v neprístupnom svetle, on je nám bližšie, než sme sami sebe. Záleží len na nás, nakoľko my dovolíme, aby prenikla milosť tohto svetla do nášho vnútra.*

139. *Pravé šťastie môžeme objavovať každý deň, stačí, keď máme otvorené dvere svojho srdca, aby sa nás mohol dotknúť Boh svojou láskou a milosťou. Preto otvorme svoje srdce Ježišovi a prijímame to, čo nám dnes, teraz ponúka.*

140. *Veriaci žije z Božej spravodlivosti a nasleduje Krista. To nie je bezduché dodržiavanie predpisov a nariadení. Je to kráčanie po Božích cestách k Bohu, ktorého milujem, pretože ho milujem. A kto miluje, nebude ubližovať, nebude škodiť.*

141. *Boh nás pozýva, aby sme urobili malý krok, ktorý však siaha až do večnosti. Je to krok k Pánovi Ježišovi. Je to rozhodnutie nasledovať ho. Môže ho urobiť každý z nás. V našom živote tým nastane obrad s úžasnými večnými následkami.*

142. Živý Boh nás pozýva, aby sme sa rozhodli pre neho, aby sme mu dovolili vstúpiť do našich životov, aby sme mu v dôvere odovzdali svoj život a tak ho nasledovali na ceste do Božieho kráľovstva. Prosí aj nás, aby on sám mohol zaujať prvé miesto v našom živote, aby sa tak stal centrom a stredobodom všetkej našej každodennej aktivity a činnosti.

143. Ako Ježiš premohol svet? Svojou smrťou na kríži. Jeho víťazstvo je večné. Prostredníctvom Cirkvi nám rozdáva z ovocia tohto vykupiteľského diela. Toto ovocie je ukryté vo sviatostiach.

144. Musíme žiť v milosti a odmietajú hriech. Takto sa však dostávame do nepriateľstva s diablom, ktorý bude na nás útočiť - a hlavne na našu slobodnú vôľu, pretože v nej sme dostali možnosť odmietnuť Boha a otočiť sa mu chrbtom. Slobodná vôľa je najväčší dar, ktorý sme dostali od Boha pre náš život.

145. Syn ako Spasiteľ sveta, priniesol pokoj do našich srdc.

146. Pokora je základom života Cirkvi a každého kresťanského spoločenstva.

147. *My nepatríme na kraj cesty, či na skalú, ani medzi trnie! My sme úrodná pôda. Božie slovo nachádza našu pôdu - srdce. Najlepšou pôdou bola Panna Mária. Ona prijala a uchovala všetky slová vo svojom srdci.*

148. *Je čas filozofovať. Je čas diskutovať. Je čas sa aj modliť: Pane, pomôž nám rozumieť, že Cirkev, ktorú si ty založil, nie je spoločenstvom len dobrých, ale aj zlých, je však našou nádejou, pre nás hriešnikov. Chráň nás od súdov iných. Pomôž nám zachovať tvoje slová: „Nesúďte!“*

149. *Na čo sme na svete? Sami si dávame odpoveď na otázky kladené životom. A tieto životné otázky môžeme zodpovedať len tak, že odpovieme na svoju každodennú existenciu. Inými slovami: nehľadaj, čo ti môže dať život, ale hľadaj, čo ty môžeš dať životu. Nepýtaj sa, koľko radosti nachádzaš u iných, ale koľko jej nájdeš v sebe a koľko daruješ iným. Nepýtaj sa len na cieľ života, ale tiež na cestu k nemu.*

150. *Môžeme byť svedkami, že tí čo trpia a žijú s Kristom, stávajú sa pre zdravých povzbudením, obohatením pre zmysel a cieľ života.*

151. Ľudský život v jeho zmysle a naplnení môžeme prirovnať k nádobe na tekutinu. Načo by nám bola nádoba na prvý pohľad krásna, ale bez dna? A načo by bola nádoba, ktorá síce dno má, ale nemožno ju otvoriť ani naplniť? Život človeka potrebuje súčasne priestor aj dno, zmysel i naplnenie, teda obsah i cieľ. Jedno bez druhého nie je na úžitok.

152. Naša viera nie je postavená na zázrakoch. Ježiš však svojimi činmi, divmi, znameniami i zázrakmi vtlačá do našich srdc vieru, nádej a lásku. Takto dokážeme plniť vôľu Božiu.

40

153. Nie je to aj náš prípad? Dávame prednosť rôznym zbytočnostiam pred samotným Bohom? Povieme si: Ale veď dnešný svet je taký uponáhľaný...

154. V Božom chráme nájdeme to, čo nikde inde. Nájdeme tam predovšetkým ticho, pokoj a porozumenie. Každý z nás potrebuje, aby ho niekto vypočul a pomohol mu.

155. Odpustiť nie je jednoduché. Ľudia zvyčajne považujú odpustenie a zabudnutie urážky za niečo neprirodzené, za niečo, čo tupí ich dôstojnosť a česť. Ani pre nás kresťanov to nie je jednoduché.

156. *Božie kráľovstvo je najväčší dar; nie je to nič, čo si musíme zaslúžiť. Reálnosť tohto daru nie je daná hľadaním, výkonom. Jeho skutočnosť je však daná iba tomu, kto hľadá, kto túži, kto sa oň usiluje.*

157. *Mnohokrát si spomenieme na Boha až vtedy, keď sa nám nedarí, zvlášť, keď sa ocitneme v nejakej, pre nás hroznej, situácii. Chceme zname-
nie a neprichádza. Priznajme si svoju malosť, pokorme sa skôr, než nás na našu ľudskú nemohúcnosť bude musieť upozorniť náš Pán.*

158. *Spory medzi bratmi môžu nastať, ale kde je láska, dajú sa riešiť. Odkladanie sporov, neochota vypočuť druhých, zničenie lásky ničí to najcennejšie, aj Boha v ľuďoch.*

159. *Uveriť v Krista a žiť s Kristom je nádej, ktorú nik iný nemôže dať. Jedine Ježiš môže s istotou sprevádzať do večnosti. Ježiš potrebuje našu pomoc. Kresťan pomáha druhému znášať kríže. Vie vypočuť, má čas pomôcť, chce poradiť, bez nároku na odmenu. Kto už zažil takúto službu lásky vie, ako to pomáha, keď má s trpiacim človek porozumenie, súcitiť, keď vie potešiť, pomôcť...*

160. Človek sa sám odsúdi, ak zatvrdlivo zostáva proti Bohu a jeho láske.

161. Ježiš zomrel za všetkých. Aby sme však boli spasení, musíme vedome a dobrovoľne spolupracovať s Božími milosťami.

162. Ako rýchlo však neraz zabúdame na to, čo sme sľúbili Bohu. Napríklad po uzdravení, úspechu, po sviatosti zmierenia. A ako sa vzápätí správame k spolusluhom bratovi či sestre? Dovoľávame sa pravdy či spravodlivosti.

42

163. Je správne, že sa nezabúdame utiekať k Bohu a robíme, čo je v našich silách... že si len tak nezaložíme ruky. Na svete sme na to, aby sme Pána Boha poznávali, milovali a jemu slúžili...

164. Beda psom, ktorí neštekajú, keď prichádza zlodej. Nesmieme mlčať, keď sa prehreší brat.

165. Pre každého, čo sa previnil je užitočné dobré a jasné slovo. Rovnako za jeho hriech spolu s ním trpieť a ukázať mu cestu, ktorou sa vec dá na správny smer. To si vyžaduje pokoru na oboch stranách a rovnako prejav lásky.

166. Cirkev učí o pekle. Peklom však nestraší. Nehovorí o konkrétnom utrpení v pekle.

167. Boh chce, aby sme nielen pre neho mali svoje srdce, ale aj pre svojich blížnych. Náš vzťah lásky k blížnym je najkrajšia odpoveď na lásku Boha k nám.

168. Neustále odpúšťanie je podstatná časť učenia Pána Ježiša. Kde si vedia odpustiť zo srdca, tam je predpoklad zjednotenia v modlitbe. Odpustenie druhému nám pomáha viac mu porozumieť.

169. My sa mnohokrát medzi sebou porovnávame. Porovnávať sa s Bohom je pre nás ťažké. Preto nás viera učí, aby sme svoj zrak upierali hore na nebo. Dnešným znamením je žena - Panna Mária. S ňou sa porovnajme, ako si plníme denne povinnosti.

170. Uvedomujeme si, že nestačí len odpustiť, ale aj prosiť o odpustenie. Preto nepovedzme: „odpúšťam ti“, ale povedzme: „prosím, odpusť mi“. Odpustenie nesmie byť len v srdci ukryté. Odpustenie sa musí prejaviť konkrétne navonok.

171. Príslovie hovorí, že odpustenie je najlepšia pomsta. Rodičia odpúšťajú svojim deťom najťažšie chyby, ktoré im vstúpili výchovou. Nikdy nie je človek taký krásny, ako keď prosí o odpustenie alebo sám odpúšťa. Odpustenie neoznačuje ukončenie vojny, konfliktu, keď sa nejedná o skutočné odstránenie všetkého, čo zlo spôsobilo. Len vtedy je pravé odpustenie, keď víťazí pokoj a láska.

172. Kristus vyzýva, aby sme urobili všetko pre záchranu, lepšie povedané pre získanie večného života.

173. Ak chce byť študent úspešný pri skúškach, ak chce športovec dosiahnuť nejaký úspech, alebo ak chce hudobník či básnik zložiť nejakú skladbu alebo báseň, potrebuje na to čas a trpezlivosť. Tak je to aj v našom duchovnom živote.

174. Domov. To je to, čo by malo byť úplne normálne pre každú rodinu. Dvaja ľudia sa majú radi, rozhodnú sa pre spoločný život, príde dieťa... Aj s bežnými životnými ťažkosťami je rodinný život obyčajne veľmi pekný. Aby taký mohol byť, vyžaduje si to navzájom otvorené srdcia celej rodiny. Vzorom nám môže a má byť práve Svätá rodina.

175. Človek len v Kristovi, ako vo svetle, môže vidieť veci také čisté ako naozaj sú. Len odpúšťanie a láska, ktorá je základom každého dobrého vzťahu, je pre nás možnosťou ako ísť stále vo svetle. Ježiš sa narodil, aby sme sa mohli stať reprezentantmi svetla.

176. Dôvera zaväzuje. Zaväzuje predovšetkým nás. Ja musím vytvoriť osobné prostredie dôvery, aby sa mi dalo veriť. My všetci potrebujeme nabrat' nový elán, nevnímať sa tak samozrejme, ale usilovať sa o prehĺbovanie vzťahov. Pravý rodinný život má byť presiaknutý opravdivou láskou jedného k druhému, vzájomnou dôverou a samozrejme nad tým všetkým musí byť ochota plniť Božiu vôľu. S týmito podmienkami bude život rodín požehnaný a naplnený.

177. Kresťan, ktorý sa má pomerne dobre, nerád by prišiel o svoj štandard, a po pobyte v kráľovstve pozemskom, by rád získal aj blaženosť v Kráľovstve nebeskom. Ťažko však pripustí, že je z neho mamonár. A svoju neochotu vzdať sa niečoho, prikrýva Matúšovou vložkou „chudobní duchom“. Mám dosť, možno aj mnoho, ale nie som k tomu pripútaný!

178. *On otvára svoju milosrdnú náruč a čaká nás, kedykoľvek k nemu prídeme, aby nás objal. Neváhajme teda a vykročme! S novou kresťanskou radosťou, so zápalom za veci Božie a dosahujme cieľ, ku ktorému sme povolani. Zhodíme klapky z očí a vnímajme veci okolo seba a určite stretneme Krista a tých, ktorí na neho ukazujú.*

179. *Boh sa skláňa ku každému jednému z nás. Neskláňa sa len k tým, ktorí viac prežívajú svoju vieru navonok tým, že sú častejšie v kostole, či viac sa modlia alebo zachovávajú prikázania. Boh sa skláňa aj k tým, ktorí ho hľadajú rôznymi cestami.*

180. *Ak je spoločnosť chorá, je možné ju uzdraviť jedine vtedy, keď začneme liečiť naše rodiny. Vieme, že mnohé naše rodiny sú skutočne choré a iné sú ohrozené. Preto sa nad slovami zamyslime.*

181. *Ísť cestou k svätosti, znamená prijímať aj kríž, ktorý nám prináša život a táto cesta je cestou k Bohu. Je to cesta za Kristom. Je iste plná nebezpečenstiev a nástrah. Keby sme boli odkázaní sami na seba, nemali by sme príležitosť dôjsť k cieľu. Ale niet situácie, v ktorej by nám nebol nablízku, doslova na dosah ruky, sám Kristus.*

182. ...až potom budeme mať vnútornú silu vysmiať sa svetu, ktorý nás tak často posiela k zemi. Snád' potom budeme schopní vyhovieť požiadavkám, pre ktoré Kristus žil a zomrel, a už nebudeme žiť podľa požiadaviek sveta. ...až potom, keď budeme žiť život v Duchu, odovzdaní do vôle Božej.

183. Dajme na prvé miesto našich vzťahov Boha a blížneho. Podajme prví pomocnú ruku bez toho, že by sme čakali vďaku či odmenu. Dokážme ako prví povedať tomu druhému: „Prepáč, odpusť mi,“ aj napriek tomu, že viem, že mám pravdu ja.

184. Každý z nás máme svoje vychodené koláje života. Niektoré sú plytké a iné už tak hlboké, že len s ťažkosťami dokážeme z nich odbočiť a ísť iným smerom.

185. S Bohom veľmi dobre vidíme potrebu neustále prehodnocovať svoj spôsob života, úroveň vzťahov a priateľstiev, spôsoby ich vytvárania.

186. Každý človek má rovnaké práva a je stvorený na obraz Boží. A preto si máme pomáhať na tejto pozemskej ceste do večnosti, a to každý takým spôsobom ako môže.

187. Nevieme nájsť prípojku na Boha. Preto je tu na mieste otázka: Hľadáme vôbec zdroj nášho života? Snažíme sa pripojiť k jedinému nevyčerpatel'nému zdroju lásky? Mnohí z nás ho aj hľadajú, chcú sa pripojiť na Boha, snažia sa ho nájsť, no chyba im základné spojivo, ktorým je jedine pokorná modlitba.

188. Spoločenstvo Najsvätejšej Trojice v láske má byť pre nás príkladom. Má nás upozorniť, že krstom sa včleňujeme do spoločenstva veriacich, ktorí majú žiť bratský život v láske. K tomuto ideálu spoločného života nám napomáha fakt, že všetci čo sme pokrstení, sme bratmi a sestrami Ježiša Krista a milovanými deťmi nebeského Otca. Krstom začíname život s Najsvätejšou Trojicou, lebo sme boli v jej mene pokrstení.

189. Dobré skutky musím robiť preto, aby som sa pokoril pred Bohom, aby som plnil vôľu Božiu, aby som bol pred Bohom poslušným, poníženým, podobným Ježišovi a schopným prijať Boží dar nebeského života. Kto nerobí dobré skutky, nevšíma si vôľu Božiu, nepokoruje sa pred Bohom, nenasleduje Ježiša a nie je schopný prijať dar Boží. Kto nedaruje, ten nemôže dostať!

190. Ako málo potrebujú niekedy naši blížni, aby sme im pomohli v živote. Ale pre ich pomoc potrebujeme mať otvorené oči a pochopenie. Najlepšie zbadáme ich potreby, ak budeme mať v sebe lásku. Láska, to je otvorenie sa pravde druhého človeka. Sme povolani, aby sme pomáhali svojim blízkym v každodennom živote.

191. Ak chceme byť naozaj učeníkmi Ježiša a vydávať o ňom svedectvo, musíme sa skrze modlitbu naňho napojiť. Musíme žiť Ježiša v našom srdci skrze modlitbu. Mnohí z nás sa aj modlia, i pravidelne. No je to naozaj modlitba srdcom? Nectíme si Boha len perami, neprednášame mu naše modlitby ako herec repliku divákovi na javisku? Nie je naša modlitba, naše spojenie s Bohom len mŕtvym káblom, nulákom, ktorý namiesto toho, aby privádzal prepotrebnú energiu, len uzemňuje...?

192. Boh netúži po ľuďoch, ktorí majú všetko a vedia všetko. Takí sa nechcú namáhať. Takým stačí čakať, čo prinesie zajtrašok. Boh chce námahu, za ktorú ponúka primeranú odmenu. Navyše ľudia pyšní na to, čo majú a čo všetko vedia, často nechcú mať s Bohom nič spoločné. Chcú si spokojne žiť svojim životom.

193. *V terajšom svete sa chudoba prejavuje v rôznych podobách, ktorú potrebujeme odstrániť. Ľudia v súčasnosti nepotrebujú iba materiálnu pomoc, ale veľakrát duchovnú. Potrebujú povzbudenie, príklad, dobré slovo, no niekedy stačí pohladenie, dotyk, úsmev alebo len prítomnosť.*

194. *Čo to pre nás znamená - byť zdrojom svetla? Čo to svetlo vôbec je a čo spôsobuje? Vieme, že bez svetla by bol svet ponorený do tmy. Pre nás by vlastne ani neexistoval. Až svetlo ho vynára, dáva mu podobu, tvar, farbu. Je to svetlo, ktoré nám vyjavuje veci ukryté v tme a poukazuje na ich krásu. Nesvieti samo pre seba, svieti pre druhých a svieti rovnako, či ho niekto vidí alebo nie.*

195. *Snažme sa rozvíjať našu modlitbu. Snažme sa ju precvičovať. No nezabúdajme ani na druhý rozmer posväcovania sa, a to službu blížnym.*

196. *Boh nám dal všetko, čo k svätosti potrebujeme. Nesprávajme sa, ako keby stvoril len niekoľkých jedincov, ktorí môžu dosiahnuť svätosť. Každému klope na srdce, no sám si neotvorí. Otvoriť mu musí každý sám, cez modlitbu a zachovávanie toho, čo nás sám skrze svoj pozemský život naučil.*

197. Apoštol nám pripomína: „Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme.“ Ako keby nás všetkých chcel poučiť: Chcem žiť duchovne čiže pod vedením Ducha Svätého? Potom budme dôslední v umŕtvovaní vlastného ducha, ktorý nás nadúva, robí nás prchkými a vysúša nás. Dbajme skrátka o to, aby sme potláčali márnomyseľnosť, hnev, závišť, to znamená - tých troch zlých duchov, čo držia v otroctve väčšinu ľudí. Títo traja zloduchovia sa veľmi protivia Pánovmu Duchu.

198. Často hovoríme: Ako mám byť svetlom pre iných, keď sám potrebujem, aby niekto svietil mne. Sme postavení, ako lampa do temnôt tohto sveta, no my často iba stojíme, nesvietime, pretože nám niečo chýba, ale čo? Všetci dobre vieme, že žiadna lampa či žiarovka nebude svietiť len tak, sama od seba. Každé svetlo potrebuje nejaký zdroj, z ktorého by mohlo čerpať energiu.

199. Ježiš chce prebývať v našich srdciach a v ňom pôsobiť, ale záleží na nás, či ho prijmeme, a či dovolíme, aby v nás pôsobil! Ved' Boh je akoby liekom na naše slabosti, ťažkosti a rôzne im podobné problémy, ktoré prenasledujú počas života každého človeka.

200. *Budíme pripravení prinášať obete. Nebojme sa stratiť niečo na chvíľu, keď môžeme získať večnosť.*

201. *On nás vo svojej láske všetkých povoláva k sebe - k spáse. Chce nás všetkých pritiahnúť k sebe. On nás vykúpil bez nás, no nespasí nás bez nás.*

202. *Neprestaňte robiť dobro kvôli zbytočným a hlúpym poznámkam. Ak narazíte na nerozumných ľudí, ktorí si robia žarty z práce Božích detí, pokračujte v začatom diele. Božský Majster nesľúbil odmenu tým, ktorí dobre začnú, ale tým, ktorí vytrvajú až do konca. Nech vám stačí príklad Judáša: dobre začal i pokračoval v dobrom, ale nevytrval do konca - a tak prehral.*

203. *Je v našom srdci skutočne rozliata Božia láska? Táto Božia láska nám bola vliata do srdca pri krste, keď sme boli očistení od dedičného hriechu. Len vtedy môžem prijať Lásku do svojho srdca, keď v ňom nie je nijaký hriech. Ako vyzerá moje srdce teraz? Každý dostal prameň Božej milosti pri svojom krste. Naša ľudská prirodzenosť je naklonená na zlé. Robíme chyby, každý jeden z nás. Takto zanášame špinou tento prameň Božej milosti.*

204. Lásku dosiahneme len vtedy, keď budeme mať čisté srdcia. A čistotu srdca dosiahneme vtedy, keď spoznáme, vyznáme a oľutujeme svoje hriechy a dáme si predsavzatie, že chceme byť lepší.

205. Boh nemá nič proti našim vedomostiam, postaveniu či majetku. Ved', kde by sme dnes boli bez vedcov, lekárov a mnohých iných, denne nás ohurujúcich novými a novými informáciami o človeku, o svete okolo neho a o jeho minulosti. Cirkev má vo svojich radoch veľa múdrych a vzdelaných svätcov.

206. Len Ježiš Kristus nám môže ukázať a pochopiť celý náš život. Pán Ježiš nám ukázal svoju tvár. Máme sa mu pripodobniť a premeniť sa v nového človeka. To je úloha našej prípravy na príchod Pána.

207. Kajaj sa - pozri sa na seba skutočne reálne, pravdivo, pozri sa na seba sám, svojim úprimným pohľadom a porovnaj si ten rozdiel s Ježišom - nech ti je vzorom, pripodobni sa mu! Len keď prejavíš kajúcného ducha, len vtedy spoznáš pravdu o sebe. Fajn, spoznáš sa a čo ďalej? Ver evanjeliu! Je to Ježišove slovo, jeho život, jeho skúsenosti.

208. *Kristovo tajomstvo je Božie tajomstvo. Môžeme ho však chápať v pokornej viere. V posvätnom čase štyridsaťdenného pôstu, vrúcne prosíme o tento dar úprimnej hlbkej viery. Často sa tiež modlievame a čítajme Sväté písmo, aby nás Pán premenil v seba.*

209. *Je pre nás jasnou výzvou: byť kresťanmi nie iba podľa mena, kedy nám to vyhovuje, ale aj vtedy, keď nás to stojí čas, námahu, obete a snád', keď nás Pán uzná hodných tej milosti, aj pri preliatí našej krvi za vieru v Boha.*

210. *Nemáme na seba čas, v našom živote vládne pesimizmus. Ak stretnete známeho a spýtate sa ho ako sa má, väčšinou počuť sťažnosti, dokonca niekedy až beznádej. Všetci sme pri krste dostali svetlo, stali sme sa synmi svetla. Boli sme vybratí, aby sme svojím dobrým životom poukazovali na Ježiša. Nesmieme ostať na polceste ako farizeji. Prijat' krst a nič viac. Ježiša musíme spoznávať stále viac a viac a jeho požiadavky prenášať do svojho života. Musíme ho spoznávať vo Svätom písme, sviatostiach, liturgii, pravidelnej modlitbe, adoráciách. Nikto z nás si nemôže povedať, že sa ho to netýka.*

211. Sviatosti sú viditeľné znaky, prostredníctvom ktorých sa do ľudskej duše privádza neviditeľná milosť Božia. A o tejto vode, živej Vode hovorí Ježiš.

212. Je objektívna pravda tam, kde je väčšina, aj keď sa uškodí spravodlivosti, alebo tam, kde je Boh? Koľkokrát sme dnes osobnými svedkami či priamo účastníkmi, keď sa musíme podvoliť väčšine, aj keď vieme, že v nej nie je objektívna pravda, a to často krát aj proti svojmu svedomiu, len aby nás iní neodsúdili, či dokonca neodmietli v danej spoločnosti. Uvažujme, či sa skryjeme aj my v dave, alebo vystúpime z davu a pripojíme sa k Ježišovi? Vieme veľmi dobre, že v dnešnom svete obhajovať Božiu pravdu nie je jednoduché, či dokonca nemoderné. Opravdivý kresťan sa však nemá hanbiť za pravdu. A nemá mať ani strach z pravdy nielen voči okoliu, ale aj voči sebe samému. Lebo kto nedokáže prijať pravdu o sebe samom, potom je mu ťažšie prijímať objektívnu Božiu Pravdu a za ňou si aj stáť.

213. Každé polovičatá práca je neuspokojivá. Kresťanstvo je predovšetkým bezvýhradné rozhodnutie sa pre Boha.

214. *Jedine Boh nás miluje dokonalou láskou. On nás nemôže nemilovať, pretože jeho bytie je Láska. Ježiš je vzorom dokonalej lásky. A ako vyzerá jeho láska? On sa stal človekom – postavil sa nám na roveň bytia. Obetoval svoj život za nás, aby sme mohli žiť večne. Čo mohol ešte viac urobiť, aby nám dokázal svoju lásku? Pravá láska teda vychádza z pokory a smeruje k obete. Je to láska, ktorá sa obetuje.*

215. *Sv. Terezka z Lisieux hovorí: „Pokora, to je pravda o sebe.“ Mám si uvedomiť, že som stvorený Bohom a blížny je môj brat a sestra. Boh chce, aby sme robili to, čo on. On nás stvoril a preto vie, čo je pre nás najlepšie, aby sme žili naplno. Chce, aby sme sa milovali navzájom a slúžili si. Treba nám prekonávať seba samého. V živote je mnoho príležitosti, aby sme ukázali pravú lásku k Bohu alebo blížnemu.*

216. *My sa už nemusíme pýtať tak, ako Židia: Ako nám tento môže dať jesť svoje telo? My poznáme odpoveď! Eucharistia! Ježiš chce byť naším chlebom. Chlebom, ktorým sa potrebujeme sýtiť každý deň. Ktorým potrebujeme sýtiť naše telo, aj dušu. Áno! Ježiš má záujem o nás celých!*

217. *Osvojme si Ježišovu radostnú zvesť od Otca, ktorú nám zanecháva v evanjeliách. Nebojme sa my sami v dnešnej dobe vydať svedectvo o Pravde a takto ponúknuť svetu chuť pravej soli, čerstvého kvasu a jasného svetla postaveného na svietniku.*

218. *Smrti neujde nik z nás. Ale ani večnosti. Do tejto večnosti vedú tiež dve brány - brána života a brána smrti. Kto vychádza z tohto života bránou smrti, to znamená, kto šliapal po Ježišovom kríži, nemôže rátať so šťastlivou večnosťou.*

219. *Všetci sme pri krste dostali svetlo, stali sme sa synmi svetla. Boli sme vybratí, aby sme svojim dobrým životom poukazovali na Ježiša. Nesmieťme zastať na polceste ako farizeji. Prijatť krst a nič viac. Ježiša musíme spoznávať stále viac a viac a jeho požiadavky prenášať do svojho života. Musíme ho spoznávať vo Svätom písme, sviatostiach, liturgii, pravidelnej modlitbe, adoráciách. Nikto z nás si nemôže povedať, že sa ho to netýka.*

220. *Ježiš nám vydobyl večný život, ktorý prežijeme v spoločenstve s Bohom, kontemplujeme, nazeráme stále na jeho tvár a sme šťastní. A nám stačí len túžba po Bohu, po nebi a snaha o čistý život.*

221. *Tak ako zrno potrebuje opateru, v suché dni poliať, pri nedostatku živín v zemi pohnojiť, tak aj každý človek, potrebuje duchovného vodcu, ktorý mu pomôže nasmerovať bárku života na maják, svietači v tmách, ktorým je Kristus. Duchovný vodca je iba kormidlo.*

222. *Aj my sa niekedy príliš zameriame na nejakú vec a zháňame sa po nej. Príliš jej oddáme svoje srdce. Boh ale chce, aby sme sa zriekli zdanlivej podstaty stvorených vecí. Nechce nám veci zobrať. Nechce, aby sme žili bez nich. Naopak! On nám ich dáva a túži, aby sme ich správne využívali. A to môžeme urobiť jedine vtedy, keď sa na nich budeme pozerat' s odstupom, z nadhľadu. Potom budeme poznať ich skutočnú hodnotu.*

223. *Ak má svieca iba malý knôt, horí malým plameňom a vydáva málo svetla. Postupne ako horí, sa jej knôt zväčšuje. Horí väčším plameňom a vydáva viac svetla. Plameň viery bol v každom z nás zapálený pri krste. Ak rozvíjame svoju vieru, aj Ježiš môže cez nás svietiť iným, lebo čím väčší plameň viery v nás horí, tým viac svetla vydávame pred svetom. O plameň viery sa musíme starať, aby nezhasol, ale stále sa zväčšoval.*

224. *Byť v Pánovej prítomnosti sa dá dokázať tak, že naša myseľ je stále upretá na Boha, že si vzbudíme úmysel všetko robiť z lásky k Bohu. Je niekedy ťažké toto robiť, ale denná modlitba nás do toho začne pomaly vovádzať.*

225. *Boh je vždy a všade s nami, len sa treba zastaviť a zahĺbiť do seba, napiť sa živej vody Lásky. On je ten zdroj, ktorý dáva silu k prekonávaniu všednosti dňa, prekonávaniu seba samého a dávaniu sa z lásky iným.*

226. *Mohli by sme byť svätí a dokonca robiť aj zázraky, ale ak nám chýba láska, neprídeme do neba.*

227. *Môžeš predstúpiť pred Ježiša taký, aký si. Môžeš mu odovzdať všetko, čo ťa trápi. Neboj sa, neodídeš bez toho, aby tvoja tvár nebola poznačená Jeho prítomnosťou.*

228. *Existujú rôzne príklady dokonalej lásky. Pritom sa však nezabudnime pozrieť na svoj život, ktorý žijeme z lásky a pre lásku. Určite, každý z nás sa snaží premáhať seba a milovať iných z opravdivej obetavej lásky.*

229. Každý z nás musí prejsť takou pomyselnou púšťou, aby si očistil srdce od každej závislosti, naviazanosti. Až potom spoznáme skutočnú a najvyššiu hodnotu naozaj.

230. Viera sa vytráca z našich životov. Hanbíme sa vyznávať svoju vieru na verejnosti. Sme ticho, keď sa na verejnosti propaguje eutanázia, potrat, keď sa liberálne myšlienky bez prekážok rýchlo šíria a kresťan mlčky všetko schvaľuje. S ťažkosťou sa priznávame, že sme kresťanmi. Lenže Ježiš od nás žiada, aby sme boli svetlom pre tento svet, aby sme boli soľou zeme.

231. Eucharistia nie je len výhodná cena, ktorá každým dňom klesá. Eucharistia má cenu života. Postavme ju preto v našom živote tam, kde patrí. Postavme ju na prvé miesto. Postavme Boha na prvé miesto. Potom bude všetko na svojom mieste. Niekomu sa môže zdať, že čas strávený pred Bohostánkom je čas stratený.

232. Zachovávať slová Ježiša Krista je dobrý základ a oplatí sa na ňom stavať. Na to nám treba veľa síl, ale náš Boh nás v tejto námahe nikdy nepustí.

233. Pán môže prebývať v našom srdci stále, záleží však od otvorenosti a čistoty srdca; tým, že vystúpil do neba, chce tak aj v nás vzbudiť túžbu po nebi.

234. Čo pre nás znamená umrieť s Kristom? Znamená to oslobodiť sa od všetkých hriechov, zhodiť zo seba starého človeka - prvého Adama a žiť, ako žijú slobodní ľudia. Plnšie to znamená „znova sa narodiť“ (porov. Jn 3,5), vykročiť na cestu plného života a zjednotenia s Bohom. Začať žiť novým životom, čiže zmŕtvychvstaním, ako druhý Adam - Ježiš Kristus.

235. Nová evanjelizácia rozhodne nie je ľahká. Každý pracovník v pastorácii vie zo skúsenosti, že napríklad sekularizácia, indiferentizmus, konzumizmus - piliere života, ktorý sa žije, „ako by Boh neexistoval“, sú vážnymi prekážkami prenikania evanjeliového posolstva. A predsa, vedomie, že Duch Svätý je „hlavným činiteľom“ evanjelizácie, poskytuje každému kresťanovi dôvody veľkej nádeje.

236. Najprv musím byť sám zdravý, aby som mohol liečiť, v opačnom prípade budem šíriť okolo seba nákazu, nákazu hriechu, nákazu nelásky.

237. *Dokážem sa dokonca tešiť z hriechu druhého a s radosťou to podám ďalej, nech všetci vedia, že ten a ten je taký, ale ja som ten spravodlivý. Ježiš nám nehovorí, zatvor si oči a nevid' hriechy, slabosti a nedostatky ľudí, ktorých máš okolo seba. Ježiš chce, aby sme videli hriech, aby sme vedeli posúdiť, čo je dobro a čo je zlo. Posúdiť môžem, odsúdiť nesmiem.*

238. *Ježiš vie, že chorý bol pred svojou chorobou zdravý a opäťovne môže byť zdravý. Hriešnik, ktorý je chorý hriechom, a tak vzdialený od Boha, sa vyliečením môže opäťovne vrátiť k Bohu.*

239. *Kristus nám zanechal svoje slovo, ktoré počúvame pri každej bohoslužbe slova, ale môžeme ho čítať i súkromne; ono je pre nás dostatočným návodom, ako postupovať pri smerovaní nášho života.*

240. *Aká úžasná je veľkosť Božej lásky. On, ktorý je tak nekonečne veľký, miluje nás takých nepatrných. Prehliada naše nedostatky a omyly. Na rozdiel od nás, ktorí nedokážeme odpustiť ani nepatrnú maličkosť, a preto sa často sporíme...*

241. Stačí tak málo: uvedomiť si, že každý z nás má nenahraditeľnú cenu a prestať klásť odpor Božej láske a snahe ukázať nám riešenie. V tej chvíli sa nám nemusí zdať tým pravým a my sami máme mnoho lepších a bezbolestnejších riešení. Nechceme počuť Jeho rady a slová, pretože máme pocit, že nám slúbil niečo lepšie.

242. Aj my pozeráme na tento svet a dobu, v ktorej žijeme, ako na dobu plnú rozmachu, pokroku vo vede a technike, a na druhej strane vnímame aj to, ako aj napriek tomu všetkému človek trpí.

243. Môžeme si byť istí, že Boh k nám hovorí. Nie je dotieravý, ale ponúka sa nám. Vždy ináč a každému ináč. Raz sa k nám prihovára cez Božie slovo, inokedy cez nejakú udalosť, situáciu. Niekedy nás oslovuje cez vnuknutia prostredníctvom svedomia. Toto sú spôsoby, ako k nám hovorí Boh. Musíme si však priznať, že často sme na túto reč necitliví.

244. Boh môže použiť hocičo a hocikoho, aj ľudskú autoritu na to, aby nám predstavil svoju vôľu. Záleží na nás, ako sme disponovaní, nakoľko sme vnímaví na Boží hlas a pohotoví uskutočniť to.

245. Nie múdrych tohto sveta si Pán vyberal, ako svoj nástroj na vedenie svojho ľudu a vykladanie svojho zjavenia. Múdry tohto sveta, ktorý si myslí, že on je poslaný ako nástroj a vie vysvetľovať tajomstvá zjavenia, nevie v skutočnosti nič. Boh si stále vyberal slabých a malých tohto sveta k svojej službe.

246. Rozdielna je nielen pôda, ale aj spôsob rozsievania, ktorý sa používal v Ježišových časoch v jeho krajine. Rozsievateľ je Ježiš Kristus a semeno je Božie slovo, ktoré zasieval do pôdy ľudských srdc. On plným priehrštím rozdáva toto semeno okolo seba. Chce ho zasiať do každého srdca, aby prinieslo úrodu. Ale výsledok je rôzny. Niektoré semená prinášajú úrodu, a niektoré neprinášajú. Problém nespočíva v kvalite Božieho slova a tiež nie je chyba ani v Rozsievateľovi. Chyba je v nás samých. V nás by sa malo Božie slovo rozvíjať a prinášať úrodu, však skutočnosť je iná.

247. Život bez Boha je slabo alebo vôbec neobhospodarovaná pôda. Verím, že nik z nás nechce prísť o odmenu za našu námahu vynaloženú na tomto svete. Touto odmenou je večnosť. Ježiš nám zaistil večný život svojou smrťou na kríži.

248. Máme sa všetci veľa čo učiť, byť pripravení a otvorení na vplyv Ducha Svätého.

249. Otvoriť sa pôsobeniu a vplyvu Ducha Svätého je veľmi dôležité. Všetci potrebujeme jeho posvätenie a posilu.

250. Pane, predstupujeme pred tvoju velebnosť a tvoj majestát. Posväť a požehnaj nás svojou pravdou, milosťou a láskou.

251. Máme prehľad, aké postoje možno zaujať voči ponúkanému Slovu. Záleží na každom jednom z nás, akou pôdou chce byť. Sme ochotní na pôde nášho srdca pracovať? Táto práca však znamená zmenu. Zmenu nielen seba, ale aj vzťahov k našim blíždym a celému nášmu okoliu. Ale to nedokážeme vlastnými silami. Boh nás každý deň povzbudzuje, aby sme sa o to snažili, veď on sa nám ponúka ako sprievodca na tejto ceste premeny našich srdc.

252. Isté je: Boh ťa vidí takého, aký naozaj si. Pozná dobré vlastnosti a vidí aj tie, ktoré potrebujú, aby si na nich pracoval. Vie o veciach, ktoré sú v tebe tak hlboko, že ich vôbec nevidíš. ...a stále ťa miluje aj s tým, čo nevidíš.

253. Bohu sú milí úprimní ľudia, lebo sú pokorní. Na tom je viditeľné to, že úprimnosťou druhému ukážem, že mu dôverujem. A som si istý, že Boh ma nikdy nesklame, pred ním sa nechcem nikdy urobiť niekým iným ako som, ani pred ľuďmi. Úprimnosť je veľkým rubínom, nezaplateľná čnosť.

254. Ak chceme vykonať určitú prácu, použijeme na to vhodné prostriedky. Keby som žil pred niekoľkými storočiami, písal by som brkom; dnes píšem na klávesnici. Ale Boh to robí inak. Ak chce uskutočniť nejaké dielo, vyberá si neprimerané prostriedky, aby bolo zrejmé, že je to výlučne jeho dielo. Preto obaja - ty a ja -, ktorí poznáme ťažké bremeno našej biedy, musíme povedať Pánovi: Napriek svojej úbohosti sa pokladám za Boží nástroj v твоjich rukách.

255. Proroctvo je nadprirodzený dar, s ktorým človek dostáva aj dar osvietenia, ktoré ho robí schopným pochopiť Božie tajomstvá.

256. Na človeka doliehajú rozličné pokušenia: proti viere, čistote, poníženosti, ale aj na zúfalstvo. Zo životopisov svätých vieme, že mnohí prešli týmito pokušeniami.

257. V Ježišových slovách niet ani stopy po pohrdaní rozumom a vzdelaním či vedou. Je v nich len upozornenie na veľkorysý Boží dar, že nie vlastnou silou samotného poznania sa môžeme zmocniť tajomstva života. Božie tajomstvo pochopíme len vtedy, ak sa mu otvoríme v pokore. Pokorná jednoduchosť je najlepším predpokladom omilostenia.

258. Pokušenie zatvára zmysly človeka pred dobrým. Mnohí nevidia po dlhú dobu radosť z obetí, sebazaprenia, z tvrdej práce na sebe, zriekaní sa, ovládání... Ich príklady nás učia, že nemáme prosiť, aby sme boli oslobodení od pokušení, ale máme prosiť o milosť nepodľahnúť pokušeniu. Kto nechce bojovať, zrieka sa víťazstva. Pokušenie ťa nemôže pošpiniť. Boh nedovolí skúšať nás nad naše sily.

259. Na to, aby sme boli múdri, nám netreba mať kopec titulov pred menom, za menom, že poriadne ani nevieme, ktoré je meno. K týmto titulom a vedomostiam treba pridať dve vlastnosti, aby z toho vznikla múdrosť. Je to skromnosť a pokora. Takíto boli proroci v Starom zákone a takíto boli apoštoli v Novom zákone a nemuseli mať ani tituly, ani školy a Boh si ich vyvolil na ohlasovanie Zjavenia.

260. *Diabol pohýna fantáziu, trápi zmysly, ale my si pripomínajme, že nemá moc nad naším rozumom a slobodnou vôľou.*

261. *Ak máme prinášať Pánovi dobré ovocie, potrebujeme ho prosiť predovšetkým o silu odporu voči každému hriechu - vrátane všedného, pretože aj ten uráža Boha. Duša, ktorej sa oškliví dobrovoľný všedný hriech, sa postupne dostáva do hlbšieho priateľstva s Bohom.*

262. *Koľko priestoru dávame vo svojom srdci Božiemu kráľovstvu? Ježiš - Kráľ, nechce len časť môjho srdca, chce srdce celé. Ježiš chce vládnuť aj v našich problémoch, koľkokrát sa trápime, ale neprosíme Ježiša, aby nám pomohol. Častokrát naše utrpenia, každodenné starosti prežívame bez Ježiša, a o to sú ťažšie a namáhavejšie.*

263. *Boh vložil do nás veľkú moc k premene sve-ta. Je to jeho láska v nás zadarmo daná, aby sa rozlievala ďalej, aby naplnila hlad a smäd, aby dala odpoveď na otázku, aké je najdôležitejšie prikázanie, aby sme objavili črty Kristovej tváre v každom chorom, pocestnom, väznenom. Sám Ježiš nás volá, aby sme mu pomohli pri vytváraní jednoty vo svete.*

264. Každá doba má svoj ideál svätosti. Jedno mali však spoločné. Boli to obyčajní ľudia. Boli to ľudia, ktorí sa snažili plniť Božie prikázania. Oni vnášali do svojho života to, čo čítame v evanjeliu.

265. Aká je svätosť dneška? Pre príklad by sme tu mohli vymenovať niekoľkých svätcov dneška, ako napr. Matka Tereza z Kalkaty, páter Pio, Jerzy Popieluszko, Zdenka Schelingová, Vasil' Hopko, či Ján Pavol II., ...

266. Dôverujúcej a čistej duši Boh nič neodmietne. Takúto dušu Boh osobne chráni. Dôvere sa učíme celý život a je to niekedy veľmi ťažké, pretože sme náchylní sa spoliehať na vlastné sily. Bohu sa veľmi nepáči naša nedôvera k nemu, keď vidí našu ľahostajnosť. On, ktorý nám dal celého seba, ktorý dal za nás svoj život. Toto sú prostriedky k osobnej svätosti.

267. Položme si otázku: Je ťažké byť verným? Je to naozaj ťažké, ale aj krásne. Akýkoľvek zápas je ťažký alebo ľahký; je ťažký, ale aj krásny. Tak je to aj s vernosťou. Vernosť sa nezaobíde bez bolesti, ale keď ich prijímame s vierou, Boh nám bude oporou.

268. Boh - Otec nám nedáva podmienky. On nehovorí: „Ak ma nebudeš počúvať, už ťa nebudem mať rád.“

269. Pán Ježiš nás dnes očividne pobáda k bdelosti. Nie k bdelosti bez oddychu, čo môže viesť aj k poruchám na zdraví, ale k múdrej bdelosti a pripravenosti. Lebo rozdiel medzi múdrymi a bláznivými pannami vytvára ich prístup k očakávanému ženíchovi. Prezieravé, starajúc sa o svoje lampy - o svoje duše, mali v nádobe pripravený olej, milosť a lásku prítomnosti Ducha Svätého. Pevne, aktívne a vytrvalo očakávali ženícha. Nespoliehali sa len na prvotný zápal a horlivosť, ale snažili sa vytrvať, až kým slávnostný sprievod nevojde na hostinu. Žili a konali podľa múdrej vety: „Žite tak, akoby mal Kristus prísť o hodinu, ale pracujte tak, akoby ste mali pozemsky žiť sto rokov!“

270. Často hovoríme: Chcem vyštudovať, potom si chcem poriadne zarobiť, kúpiť auto, dom.. Stále len „ja chcem“. Myslíme si, že máme so svojím životom ten najlepší plán. No prejde pár rokov a hovoríme, že to nemá zmysel. Boh nás stvoril a vie, čo je pre nás najlepšie. Áno, náš nebeský Otec nás pozná lepšie, ako my seba. Má s nami veľký plán.

271. Túžme po tom, aby v nás Kristus svietil. On je tým Slnkom, ktorý môže žiariť a pôsobiť cez nás. Najkrajším poznaním je uvedomenie, že sme Kristovi a že jedine jemu patríme.

272. Tešme sa, že sme schopní a ochotní urobiť jeden druhému viac radosti, že máme stále veľa príležitostí robiť dobré skutky, pokiaľ sme na zemi.

273. Skúškou vernosti je celý náš život - tam sa ukáže, akí sme odolní voči pokušeniam dnešného sveta, ktoré dopadajú na každého človeka, staršieho alebo mladšieho a nemožno sa tomu vyhnúť.

274. Máme veľký vzor - nášho Otca, ktorý je v nebi. Vzor zvlášť pre všetkých mužov. On je nám príkladom v tom, ako konať. Nikdy nebudeme takí ako on. No vieme, že vždy môžeme ukazovať na jeho lásku a veľkosť svojím životom.

275. Nebolo by správne, keby sme očakávali zázrak pri zmene života alebo, že budeme oslobodení od všetkých pokušení a bojov o čistotu svojej duše. Je však správne, že vedome a dobrovoľne spolupracujeme so všetkými milosťami, ktoré nám ponúka Cirkev.

276. *Nesprávne by sme si zakladali na ohľadoch, vzťahoch či priateľstvách alebo spoločenstvách s ľuďmi. Ani rod, povolanie, vzdelanie, postavenie či iné prednosti v pozemskom živote, nezaváži pri príchode Syna človeka. Rozhodne vnútorný vzťah ku Kristovi. K stretnutiu príde odrazu, bezohľadne, neklamne a definitívne. Treba si pripomenúť, že bude dielom okamihu, nebude možné sa vyhovárať, vyjednávať, prednášať svoj úsudok, mienku, názor, nebudeme spolurozhodovať a ani prosby nebudú mať silu. Už nebude na nič čas.*

277. *Vo svetle hlbokkej reflexie nad postavou sv. Jozefa je potrebné vidieť ešte niečo viac, ako hovoria texty Písma. V dejinách spásy Jozef splnil svoje poslanie. Jeho špeciálne poslanie v Najsvätejšej rodine z Nazareta je oslovením až do konca čias. Jozef, podobne ako Mária, nevedel nič viac len ako mu bolo oznámené. Verne však plnil svoju úlohu. V jeho živote sa po prijatí zvestovania nediali divy, zázraky či znamenia. Zostal, ako predtým, mužom, ktorý sa od iných navonok ničím nelíšil.*

278. *Mnohí, bohužiaľ, používame spoved' len ako poistku na horšie časy. Či nie sú dosť zlé teraz? Či nie je to zlé aj v tejto chvíli so mnou?*

279. *Hriech, ktorý zaplavuje ako povodeň ľudstvo, sa zastavila pred Vykupiteľom a jeho najvernejšou spolupracovníčkou. Je medzi nimi podstatný rozdiel. Pán Ježiš je svätý v sile milostí, ktorá v jeho ľudskej prirodzenosti vyviera z božskej Osoby, a Panna Mária je svätá v sile milostí, ktorú dostala pre zásluhy svojho Syna - Spasiteľa.*

280. *Je dôležité, aby bolo naše srdce otvorené potrebám druhých a to i tých, ktorí už nie sú fyzicky tu medzi nami prítomní. Hovorí sa, že láska nepozná hranice. A táto veta platí i o dobrých skutkoch a najmä o modlitbe. Preto sa nebojme použiť všetky tri tieto prostriedky, ktoré neobmedzí ani smrť, na pomoc dušiam túžobne čakajúcim stretnutie s Kristom.*

281. *Boh aj múdrym ponecháva slobodu, to znamená, že múdrosť ešte nie je zárukou pravosti svedectva. Múdry ešte nemusí byť pravý svedok.*

282. *Sviatok zmŕtvychvstania Pána je oslovením až výzvou ku nám, hovoriť pravdu o Bohu, učiť, veriť a zachovávať, čo káže Cirkev. Je to smutné, ale vo svete je veľa nevery, ľahostajnosti vo viere a mravov len preto, že svet je nevzdelaný.*

283. *Pozerajme na Boha - Dieťa v jaslách tak, že prichádza, nie aby bral, čo robia mocní tohto sveta, ale prichádza, aby dával a odmieňal. Chce každému z nás dať sám seba. Je predsa náš Spasiteľ. Čiže náš Vykupiteľ, ktorý nás chce obdarovať slobodou, oslobodiť človeka od všetkého, čo je prekážkou večnej radosti.*

284. *Vieme, že hriech a diabol sú realitou aj dnešných dní. Často práve v najposvätnejšej chvíli ruší diabol pokoj, radosť, lásku... Nemôže sa uspokojiť, keď vidí víťaziť iného. Svedok si musí osvojiť pravé hodnoty. Nestačí len meno kresťan, či vyhlásenia, že je kresťan napríklad v politike, keď je plný nenávisť, hnevu, nevie odpustiť, nedokáže milovať.*

285. *Boh už urobil všetko, aby nás spasil.*

286. *Archimedes mal kedysi zvolať: „Dajte mi pevný bod vo vesmíre a ja pohnem zemou.“ A my si uvedomujeme, že všetko je v pohybe a neisté. Hľadáme svoj pevný bod, čoho by sme sa chytili. A takým bodom je Kristov kríž. Jeho prejav a dôkaz trvalej lásky. On nás volá: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11,28).*

287. *Mystérium kríža, ktoré rozum človeka nie je schopný v celej hĺbke pochopiť. A predsa pohľad na kríž a myšlienka o kríži, stáva sa východiskom znova a znova k už známym a novým pohľadom. V kríži vidieť pravdivosť hriechu, ktorý sa nedá brať len ako nejaká hudba na duši. Hriech človeka priviedol Božieho Syna na svet, aby sa stal podobný nám ľuďom vo všetkom okrem hriechu. Prišiel zmieriť ľudstvo s Otcovi. Rovný Otcovi mohol v ľudskom tele. On jediný dal nám ľuďom nádej. Jeho smrť je znamením odpustenia. Ježišova poslušnosť Otcovi nám dáva nádej, že môžeme získať späť to, čo sme si hriechom zatvorili.*

288. *Uvedomujeme si, tú skutočnosť, že každý z nás je umelcom? Každý z nás dostal talenty, aby vytvoril umelecké dielo svojho života. Niektorí viac, iní možno menej. O čom hovorí moja životná práca? Kým som? Ježiš potvrdil svoje slová skutkom. Čím potvrdzujem svoje slová ja? Skutkom?*

289. *Pokora je ťažká čnosť a preto si jej získanie vyžaduje z našej strany mnoho síl. A predsa ku všetkým sa obracia Ježiš s výzvou: „Podďte ku mne všetci“ (Mt 11,28), pretože jedine s Ježišom každé jarmo a bremeno sa stávajú príjemnými a ľahkými.*

290. Naše miesto je pod krížom a na kolenách. Prežiť udalosť z Golgoty znamená pre nás chvíľu byť s trpiacim Kristom. Brať svoj kríž života. Iba hlupák hľadá to, čo nikdy nemôže nájsť - raj na zemi, život bez ťažkosti, krížov. Kresťan sa s dôverou vinie ku Kristovmu krížu. Keď sa voláme kresťanmi, je správne, že vieme aj kríže prijímať ako Kristus za nás, tak my za svoje ale i hriechy iných.

291. Pripravujme sa na smrť, aby sme neboli prekvapení. Nenechajme svojich drahých umrieť bez sviatosti nemocných, bez svätého prijímania, Božieho pokrmu na cestu do večnosti. Toto je jedna z hlavných rodinných povinností. Keď sme ju splnili, stali sme sa svojim drahým najväčšími dobrodincami. Od náhlej a nepredvídanej smrti, vyslobod' nás Pane.

292. Veľkonočným chválospevom pri veľkonočnej sviaci uprostred presbytéria kňaz pripomína radosť anjelov a oslávených v nebi ako plesajú nad víťazstvom Krista.

293. Zmyslom života nie je kríž, aj keď k životu patrí. Zmyslom života je svetlo. To svetlo, ktoré ho-relo v prvotnej cirkvi a horí aj medzi nami a v nás.

294. *Načo sú nám svedkovia, keď spôsobujú rozklad rodín, keď sejú kúkoľ, keď využívajú biedu a nešťastie ľudí, aby získali nového stúpenca...?*

295. *Stalo sa módnym, že na koniec občianskeho roka sa zabávame. Šampanské, hudba, ohňostroji stávajú sa neodmysliteľnou súčasťou posledných hodín starého roka. V knihe Kazateľ čítame: „Všetko má svoj čas“ (3,1). Boh nikomu nezakazuje i „čas smiať sa“ (3,4), ale v tej istej knihe čítame aj slová: „Boha sa boj a jeho prikázania zachovávaj“ (12,13). A v posledné hodiny roka s ktorým sa lúčime nemali by sme zabudnúť aj na slová: „Boh si zavolá pred svoj súd všetky činy, aj všetko, čo je skryté, či už to bolo dobré a či zlé“ (12,14).*

296. *Kristovo zmŕtvychvstanie nás vykúpilo spod jarma hriechu. Je tu okamih nového života. Svedkovia Ježišovho zmŕtvychvstania boli ľudia činu.*

297. *V akej pravde žijem v tejto chvíli? Vo svojej alebo v Božej? Ježiš nás pripravuje tak, že keď prijmem Ducha pravdy, prijímam aj ľudí okolo seba, nie som sám a ani po smrti nebudem sám, lebo som stvorený nie pre samotu, ale pre spoločenstvo v Božom kráľovstve.*

298. *Nie Ten, ktorý zomrel, ale Ten, ktorý vstal, chce viesť dialóg s ľuďmi; s tými, ktorí žijú, s tými, ktorí tu dnes sú. Boh ako človek sa potrebuje s nami rozprávať.*

299. *Hľadáme chvíľu mať pokoj a byť naplnený pokojom. Ale bojíme sa pokoj prijať, lebo ho môžeme dostať len v modlitbe. A len v modlitbe môžeme dostať vnuknutie Ducha Svätého.*

300. *Môžeme vidieť, že soľ mala a má v živote človeka naozaj veľký význam. Preto ju ľudia aj vysoko hodnotili. Napadlo nám niekedy, že tá soľ je ako človek? Že tá soľ som ja, že si to ty? Ved' každý z nás ochucuje jedlo života niekomu druhému, či si to uvedomujeme, alebo nie.*

301. *Odsunúť Boha na druhé miesto, prináša rozklad lásky a sklamanie. Pravá láska je liekom proti egoizmu, sebecku, nevere, pokrytectvu i rozchodu. Ak má mať prirodzená láska pravú hodnotu, je potrebné, aby sa opierala o nadprirodzené hodnoty. Prirodzená telesná i duchovná láska potrebujú lásku k Bohu. Keď je Boh rešpektovaný na prvom mieste, vtedy bude vzrastať i prirodzená láska.*

302. Prítomnosť zla vo svete je pre nás pokušením; je ním všetko, čo nás zvádza na hriech, ktorý v nás ničí poklad. Príčina pokušení väzí v náklonnosti k zlému, v zlobe diabla, v príťažlivej sile tvorov a v zlých príkladoch. Pokušenie jedným odmietnutím nekončí. Je to často celoživotný boj, ktorý končí až smrťou človeka. Stav pokušenia je bolestné skúšanie, nesmie znechucovať, naopak, má nás povzbudzovať, aby sme vždy podporovali dobro v sebe i okolo seba.

303. Keď Ježiš zomieral ako náš brat za naše hriechy, zveril nás všetkých pod jej opateru, keď matke povedal pozerajúc na apoštola Jána: „Hľa tvoj syn“ (Jn 19,26). Uvedomujeme si, že všetko sa deje z Božej prozreteľnosti. Preto v našom ľudskom živote nejestvuje náhoda, nezmyselná udalosť, že všetko má svoj cieľ, svoju úlohu vo všeobecnom Božom pláne.

304. Aj dnes chcú umlčať Cirkev. Aj dnes im je najväčším nepriateľom ich vlastné svedomie. Preto si vyberajú a volia takých priateľov, čo majú rovnaké problémy, zmýšľanie. Nechcú prijať pravdu. Vieme, že pravda musí zvíťaziť. Škoda, že bude pre nich neskoro.

305. Slovo pokora mnohým prekáža, robia sa hluchí, slepí, akoby pre nich nejestvovala.

306. Kristus nikomu nebráni svojim učením, aby kráčal cestou radosti. Ide mu o to, aby sme prijali nadprirodzenú cestu lásky. Ľudská láska, ak sa neopiera o Božiu, neprinesie pravú radosť a opravdivé šťastie človeku. Môže dokonca pripraviť o večnú radosť.

307. Zlo, Diabol je z dopustenia Božieho. Človek sa má osvedčiť, že si zaslúži mať účasť v Božom kráľovstve. Ježiš nás učí, že nám na zemi je ťažko až nemožné rozlišovať, kto je a kto nie je v Božom kráľovstve. Počas života sa mnohé mení.

308. U Boha si nemožno kúpiť radosť a šťastie ako cukríky v obchode. Viete, prečo sa bojíme žiť zákon, prečo ho len dodržiavame? Lebo žiť zákon je veľmi ťažké. Žiť zákon vyžaduje väčšiu spravodlivosť a ak treba, aj obeť.

309. Pokušenie zatvára zmysly človeka pred dobrým. Mnohí nevidia dlhú dobu radosť z obetí, sebazáporov, tvrdej práci na sebe, zriekaní sa, ovládání...

310. *Láska sa môže stať slepou, falošnou, pred ktorou Ježiš vystríha: „Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden“ (Mt 10,37).*

311. *Nepoznáme len jeden druh hriechu. Kríza viery môže mať korene v rôznych oblastiach. Každý vek, každé prostredie a každý stav má svoje radosti, ale aj ťažkosti. Nik z nás nemôže povedať, že už zvíťazil a nemusí bojovať.*

312. *Nikdy som nenašiel nábožného a cnostného človeka, ktorý by občas nebol zakúsil stratu Božej milosti, alebo nebol pocítil ochabnutie svojej horlivosti (Kniha II. č. 29).*

313. *Na zmysel nášho života majú vplyv mnohé činitele. Je správne, že chceme plniť vôľu Božiu. V tom duchu máme zrealizovať svoje životné kroky, usmerňovať svoje myšlienky, hľadať to, čo od konkrétnej udalosti, dňa, očakáva od nás Boh. Zmysel nášho života má byť v tieni Ježiša.*

314. *Pravá láska sa nezaobíde bez pohľadu na starobu.*

315. *Aj keď dnešný svet akoby nejavil záujem o čistotu srdca, nevinnosť, bezhriešnosť, predsa nemôžeme povedať, že svet je len zlý alebo len hriešny.*

316. *Nebolo by správne, keby sme očakávali zázrak pri zmene života, alebo, že budeme oslobodení od všetkých pokušení a bojov o čistotu svojej duše. Je ale správne, že vedome a dobrovoľne spolupracujeme so všetkými milosťami, ktoré nám ponúka Cirkev.*

317. *Tajomstvo Božej lásky sa stalo predmetom celého jeho života. Je to výzva a memento pre každého z nás. Boh nám každému určil poslanie tu na zemi.*

318. *Rok čo rok si pripomíname udalosť, že na svet prišlo pravé Svetlo, osvecujúce každého človeka. To je pravá skutočnosť Vianoc.*

319. *Advent je čas návratu k Bohu, a teda k prijatiu vôle Božej, poznaniu svojho zmyslu života a jeho prijatia. Je to hlasné oslovenie návratu k Bohu, vedomého a dobrovoľného zrieknutia sa hriechu. Je to čas, keď chceme zmobilizovať svoje sily k novému a opravdivému životu v spojení s Bohom.*

320. *Chvíľa, ktorú prežívame, je milosť, dar, ktorý nám dáva sám Boh. Je správne, že si uvedomujeme a cítime potrebu zmeny vo vzťahu k Bohu, duši, k sebe samým či blížnym. Náš život nie je hra, ale realita.*

321. *Uveríme Ježišovi? Otvoríme sa mu? Ak áno, vyhrali sme.*

322. *Kto dokázal zmeniť pohľad na svoj život, vzťah k veciam, ľuďom, hodnotám, a urobil rozhodnutie - napraviť hriech, pretrhnúť putá s hriechom, nech ďakuje Bohu.*

323. *Ak sa dobrovoľne nezriekneme hriechu, to znamená, že nedovolíme Bohu zaujať miesto, ktoré mu patrí v našom srdci, potom nám môže otupieť svedomie a nikdy nepocítíme pravú radosť.*

324. *Život, ktorým nás vedie Cirkev k Bohu, si zasluhuje naše osobné zaangažovanie. Vedieť Boha prosiť, odprosovať, ctiť a milovať, ale i ďakovať. To nie je fráza, že život je krátky. Často prichádza chvíľa, že odchádzajú od drahých bez slova rozlúčky, náhle a nečakane, nepredvídane... Patrí sa im poďakovať za každé dobro a lásku.*

325. *Svedok miluje pravdu, žije v pravde, chráni sa hriechu, má dôveru a nádej, snaží sa o rast lásky. Pravý svedok Boha nedá prednosť nikomu a ničomu pred Bohom, Stvoriteľom, Vykupiteľom a Posvätitelom. Svedok chráni česť Boha, svojho blížneho i seba. Dá Bohu, čo patrí Bohu a cisárovi, čo patrí cisárovi. Príkaz lásky cíti ako prínos a nie ako bremeno. Ctí si a váži starobu, chráni deti pred pohoršením. V úcte má svoj život i život každého človeka, tak pred narodením ako aj v chorobe a starobe.*

326. *Boh aj nás povolal k životu, aby sme boli svedkami jeho lásky.*

327. *Rodina - to boli, sú a budú problémy, obeť, ktoré pohltia celého človeka. Musia ho pohltiť, ak miluje.*

328. *Náš krst máme znova a znova prežívať, alebo lepšie vyjadrené, krst máme stále žiť, s krstnými milosťami máme spolupracovať, svoj vzťah k Bohu máme neustále rozvíjať. Vtedy nám krst, ktorý sme prijali ako deti, nezovšednie, nezabudneme na svoje práva a povinnosti, ktoré sme krstom na seba prijali, ale krst bude pre nás stále nová a aktuálna forma rozvíjania viery, nádeje a lásky.*

329. *Boh vidí našu vďačnosť. Keď veríme v lásku Krista voči nám, tak obrazne povedané, dostaneme veľkú dlaň milostí, keď v našich rukách, srdciach máme vďačnosť.*

330. *V Cirkvi sa nič nedeje bez kríža. Znamením kríža prijímame pri krste do spoločenstva bratov a sestier. Znamenie kríža pri sviatosti zmierenia je memento, že sa nám dostáva odpustenia. Znamenie kríža robí biskup na čele tých, čo prijímajú Ducha Svätého. Obetu svätej omše začíname a končíme krížom. Chorí s pohľadom na kríž nachádzajú posilu. Kňaz žehná prstene novomanželom a rovnako žehná ľuďom, udalostiam, žehná veci, ktoré majú pomôcť dušiam. A keď sa skončí naša životná cesta, kríž nad hrobom je znamením pre živých, že smrťou sa život nekončí. Kríž je opora.*

331. *Boh je naša záchrana. Častá myšlienka na krst sa stáva vzpruhou do boja proti hriechu, motorom pre nadobudnutie nových milosti a k spolupráci s milosťami.*

332. *Nie je aj naša doba chorá? Trpí na nedostatok lásky a iných prirodzených a nadprirodzených hodnôt - Cirkev jej ponúka hodnoty.*

333. *Cirkev aj dnes potrebuje mučeníkov, svedkov. Prečo? Či nie sú okolo nás mnohí, ktorí nielen ústami, ale aj svojou falošnou učenosťou, uzurpovanou silou, nezdravým sebecstvom a pýchou chcú umlčať pravdu, čiže Boha?*

334. *Nik z nás nemôže povedať, že nepotrebuje svedectvo viery iných. Ale aj my musíme vydávať svedectvo pred inými. Potrebujeme sa navzájom, zdravý prirodzený život na zemi, ale najmä život viery. Žijeme predsa pod tlakom sveta, tela, diabla.*

335. *Čím si osolíme svoj život? Zlatom? Nie. Soľou, ktorá jedlu dáva chuť. A viete, prečo sa na dobré rozprávky nepozeráme len raz? Lebo v nich vždy dobro zvíťazí nad zlom. Aj v živote sa vždy zlo vypomstí na tom, kto zlo pácha. A viete, ako rozprávky končia? A zazvonil zvonec a rozprávke je koniec. A viete, ako skončí rozprávka života každého z nás? A zazvonil zvonec a tvojmu životu je koniec.*

336. *Je nemožné rásť vo svätosti bez daru viery. Hoci je viera zadarmo daný Boží dar, treba ju pestovať, chrániť a udržiavať. Boh daruje vieru tým, ktorí sú pripravení prijať ju. Boh sa vždy daruje, nikdy nevnucuje.*

337. Koľkým z nás už kríž dal nádej, istotu, silu trpieť, znášať hanbu, nepochopenie, odmietnutie, neúspech, či vlastný pád. Chápeme, že Kristus na kríži sa nám dáva ako dar.

338. Panna Mária je pre každého z nás vzorom a mementom lásky.

339. Prijmi iných a prijímú aj oni teba. Keď prijímaš iných, prijímaš aj život, život z nich, od nich a vtedy ti to nedá a dokážeš sa dať. Ale keď neprijmeš, nedokážeš sa dať, ľudia ťa neprijmú, lebo im nedávaš sám seba s dobrým aj zlým a ostávaš mŕtvy. Je to úloha ťažká, lebo riskuješ opovrhnutie.

340. Ježiš zomrel za nás len raz. To stačilo, pretože jeho láske sa nevyrovná ani to, keby sme to prirovnali váham, na ktoré by sme na druhú miskú položili lásku všetkých ľudí, všetkých čias. To preto, lebo Ježiš je pravý Boh. To nás zaväzuje, aby sme čím viac naplnili svoje srdcia vďakou a láskou za jeho lásku, ktorú dokázal svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Jeho zmŕtvychvstanie sa tak stáva zárukou, že keď s ním budeme žiť i zomierať, že s ním budeme aj vzkriesení k novému životu.

341. Ak chcem byť tvorcom pokoja, dávať ho aj navonok, a nielen nariekať nad zlobou sveta, najprv si musím vytvoriť pokoj v sebe tak, že sa postavím s pravdou o sebe pred Boha, ktorý je večná pravda. Tým sa pokorím a môžem byť naplnený Božím pokojom.

342. Aj dnes, keď hovoríme pravdu, mnohým sa to nepáči. Pravda bolí. A práve sviatok zmŕtvychvstania Pána je oslovením až výzvou ku nám hovoriť pravdu o Bohu, učiť, veriť a zachovávať, čo káže Cirkev. Je to smutné, ale vo svete je veľa nevery, ľahostajnosti vo viere a mravov len preto, že svet je nevzdelaný. Mnohí sa uspokojia s detskými vedomosťami z náboženstva, ale ich reči hovoria nepravdu. Prekrúcajú fakty, hovoria ako sa im to páči a vyhovuje, ako sa im dostalo falošného, nepresného či neúplného vzdelania vo viere a mravoch. Sú aj takí, a nie je ich málo, ktorí vedome a dobrovoľne sejú kúkoľ, nevery, ľahostajnosti voči Bohu. Aj dnes chcú umlčať Cirkev.

343. Pravá láska k Bohu nás učí milovať Boha. Boha máme milovať nadovšetko. Láske k Bohu nesmie prekážať láska k blížnemu a tiež k sebe samým.

344. *V akej pravde žijem v tejto chvíli ja? Vo svojej, alebo v Božej? Ježiš nás pripravuje tak, že keď prijmem Ducha pravdy, prijímam aj ľudí okolo seba, nie som sám a ani po smrti nebudem sám, lebo som stvorený nie pre samotu, ale pre spoločenstvo v Božom kráľovstve. Ak pociťujem samotu tu na zemi, žijem v pravde Božej, alebo vo svojej? Možno vo svojej iluzórnej, z ktorej som vyhodil všetkých a všetko to, čo sa do mojej pravdy nehodí. Vyhod' svoju tvrdohlavú pravdu a obzri sa okolo seba: sú tu ľudia, ktorí chcú žiť večne, ale budeš musieť žiť s nimi. Ak nechceš žiť s nimi, si sám a budeš sám.*

345. *V človeku je vpísaná základná potreba viery a dôvery. Nemôžeme sa stať ľuďmi bez vzájomného prijímania a obdarovávania sa dôverou.*

346. *Hriech je priestupok v reči, skutku alebo túžbe proti večnému zákonu. V živote sa však najviac bránime skutku; reč a túžby akoby sme pokladali za nedôležité.*

347. *Na tejto ceste viery nám Boh posiela a daruje Matku svojho Syna. V jej zjaveniach a blízkosti spoznávame Božiu starostlivosť. Vidíme ako veľmi Bohu záleží na nás a na našej spáse.*

348. *Bez viery nemôže Kristus prebývať v našich srdciach. Len skrze vieru sa Kristus stáva Božou mocou v našich životoch. Len vierou prijímame Krista a jeho Cirkev ako našu cestu, život a spásu. Bez viery zostaneme kresťanmi, ktorí nemajú v sebe život, t.j. kresťanmi len na papieri.*

349. *Modlitba a viera nie sú dve samostatné skutočnosti, ale sú v tesnom spojení. Viera je splynutie s Kristom a zverovanie seba samého jemu. Modlitba je odovzdávanie sa Kristovi, aby nás prijal a premenil. Viera znamená priznať si svoju vlastnú bezmocnosť a očakávať všetko od Boha. Modlitba je existenciálny stav pred Bohom, v ktorom on naplňa našu prázdnotu mocou Ducha Svätého. Modlitba je realizácia a aktualizácia našej viery v Boha. Bez modlitby ostávame prázdni a nemáme čo dať. Druhých môžeme nasýtiť len tým, čo prijmeme od Boha.*

350. *Dvetisíc rokov si Cirkev pripomína najväčšiu udalosť ľudstva - zmŕtvychvstanie Ježiša Krista a aj dnes možno počuť otázky: Prečo dnes väčšina ľudí nevie všetko o Kristovi? Prečo, keď Kristus je Boh, je nepomerne viac tých, čo ho neprijímajú a neverí v neho?*

351. *Viera nie je súhlas nášho rozumu s nejakými pravdami viery, ale stretnutie s Osobou, t.j. vstupovanie do živého vzťahu s Bohom, ktorý chápeme ako vychádzanie zo seba samých.*

352. *Boh je základom viery a dôvery i v človeka. On je základom dôvery a nádeje v lepšiu budúcnosť aj večnosť pre človeka i ľudské dejiny.*

353. *Evanjelium nám pripomína, že sa nesmieme znechutiť vo svojom živote. Často sa môže človeku zdať, že zlo víťazí nad dobrom, že kúkoľ vyničí pšenicu, avšak opak je pravdou.*

354. *Jadrom cirkevnej náuky o Panne Márii sú štyri články, ktorých predmetom je: božské materstvo, ustavičné panenstvo, nepoškvrnené počatie a nanebovzatie. V takomto postupe Cirkev postupne objasnila a vyhlásila za záväzné pre nás veriacich tieto články viery veriť.*

355. *Vieme, že na nás veľmi pôsobia spoločenské tlaky, osobné city, zážitky, ľudia z okolia, zdravie, vek, a práve preto aj v skúškach a ťažkostiach je potrebné vytrvať verne až do konca. Mnohí to všetko cítia ako tvrdú skúšku osudu.*

356. Keď vyslovujeme meno Nepoškvrnenej, myslíme na Boha, uvedomujeme si jeho lásku, ktorou nás miluje a v srdci cítime lásku tej, ktorá nám vyprosuje milosti zvíťaziť nad hriechom. Oslavujeme Nepoškvrnenú a získavame milosti na jej príhovor a upevňuje sa tým v nás láska k Bohu.

357. Poprosme Boha o milosť poznať stav svojej duše. Neprikrášľovať, nevyhovárať sa, nehľadať slová na vysvetľovanie, ale rázne konštatovať stav duše - kto som! Legitimovať svoj vzťah k Bohu, bližnému i sebe samému.

358. Boh vidí nielen naše skutky, život, ale aj naše vnútro.

359. Kto bdie, ten má otvorené oči a vo svojom vnútri prežíva opravdivé dobro. Kto bdie, ten vo svojom živote zachováva to, v čo verí. Kto bdie, ten sa zrieka každého hriechu.

360. Od čias prvej Cirkvi sa Panna Mária tešila úcte ako učiteľka viery a vzor čistého života. Tým, že Boh uchránil dušu Panny Márie od akéhokoľvek hriechu, pripravoval lono Panny Márie pre počatie Božieho Syna.

361. *Duša Panny Márie nikdy nebola poznačená hriechom, a teda nepozná ani dedičný hriech. Môžeme to vyjadriť aj takto: Je podstatný rozdiel medzi vyslobodením niekoho z väzenia a tým, že niekto vo väzení nikdy nebol.*

362. *V Panne Márii žiari čistota panien, mužnosť mučeníkov, pobožnosť vyznávačov, veda doktorov. S čnosťami Matka zároveň dostala najdokonalejšie dary Ducha Svätého. Ak tieto dary môžeme získať my, o koľko viac zdobia dušu Nepoškvrnenej.*

363. *Modlitba k Bohu nám pomáha zvíťaziť nad žiadostivosťou tela, očí a pýchou života. Pripomíname si, že pokiaľ sme na zemi, musíme bojovať a hoci aj padáme, musíme znova vstať a vtedy môžeme viac pocítiť mocný príhovor Nepoškvrnenej.*

364. *A predsa je niečo na tejto zemi, čoho sa nedotkol následok dedičného hriechu prarodičov, o čom môžeme práve dnes a vždy až do konca čias hovoriť, že nestratilo svoju pôvodnú krásu a nestratí ju už nikdy. Áno, je to duša Panny Márie.*

365. *Je správne, ak si uvedomujeme, že chceme dať skutočne Bohu to, čo Bohu patrí.*

366. Poznať sa už dnes - kto som, v akom stave duše žijem, je veľmi vážna vec.

367. Čnosti nie sú nedostupným ideálom pre ľudí, ale reálnou možnosťou a zároveň aj potrebou. Čnosti vo viere dnešného života sú akoby palicou, ktorou sa pútnik na svojej ceste podopiera i bráni.

368. Vieme, že Ježiš Kristus neprišiel kvôli tomu, lebo si nás chcel pozrieť zblízka, a neprišiel ani kvôli tomu, aby sa ukázal, akú má veľkú moc a silu, ale prišiel kvôli nám, aby nás správne nasmeroval, aby nás učil a naučil, ako správne žiť a konať, aby sme sa páčili Nebeskému Otcovi a plnili jeho vôľu.

369. Dary Ducha Svätého pôsobia po celý čas na ceste dokonalosti a sú jej nutnou súčasťou. Majú taký nesmierny účinok, že môžu človeka priviesť až na vrchol svätosti. Ich pôsobenie, spočiatku zriedkavé a skryté, stáva sa vždy častejším a zrejmejším, až sa stane prevládajúcim prvkom mystického života. Zvlášť dva z nich - dar múdrosti a rozumu, riadia rozličné fázy vliatej kontemplácie.

370. Prvé skúsenosti s modlitbou by mal mať človek v detstve - v kruhu svojej rodiny.

371. Zárodok prirodzenej čnosti je v zdravej ľudskej prirodzenosti; prvkom nadprirodzenej čnosti je milosť. Čnosti sú vliate a nadobudnuté. Tie prvé sú Bohom do nás vliate schopnosti, pohotovosti na prevádzanie nadprirodzených úkonov. Nadobudnuté čnosti sú ovocím cvičenia sa v čnostiach. Len skrze ne môžeme konať úkony čností ľahko, temer s pôžitkom, isto a vytrvale.

372. Trpezlivosť je cnosť. Jej cieľom je nielen mierniť, ale úplne zaplašiť smútok a duševnú skleslosť, ktorá sa nás zmocňuje v ťažkostiach, čo nás zavalujú. Znášame preto pevne a veľkodušne akékoľvek protivenstvo, kým ho Boh dopúšťa, a nechabujme v snahe o dokonalosť, ani nezanedbávajme svoje povinnosti, ale riadme sa zdravým úsudkom a Božou vôľou.

373. Na to, aby sme sa rozmáhali každý deň čoraz viac v čnostnom živote, je potrebné, aby sme si svoje každodenné skutky a povinnosti čo najdokonalejšie vykonávali, lebo z väčšej čiastky v nich pozostáva povinná námaha po dokonalosti, a v tom má Boh osobitnú záľubu, s tým sa spolu cvičíme v mnohých čnostiach a získavame si veľa zásluh pre večnosť.

374. Človek vyšiel z Božích rúk dobrý, naklonený všetkému dobrému, dokonale čnostný. Čnosť je teda návrat do raja. Z toho plynie, že čnostný život je vlastne ľahký a dáva šťastie. Neľahký je iba na počiatku. Preto vyžaduje i istú tvrdosť disciplíny, námahu, premáhanie.

375. Silné pokušenia sa niekedy vracajú s takou prudkosťou, že sa nám zdá, akoby sme im museli každú chvíľu podľahnúť. Škrupule a neútešnosť, zdanlivá bezúčelnosť života sa nedajú ináč liečiť ako skutočnou a úprimnou trpezlivosťou.

376. Čnosť je opakovaním ustálený, a predsa slobodný a rozumom kontrolovaný spôsob konania, resp. reakcie na konanie iných, s cieľom dosiahnuť nejaké dobro.

377. Boh človeku nezávidí a nekazí ľudské šťastie. Naopak! Viera v Boha dáva ľudskému hľadaniu a plánovaniu posledný zmysel. Správne chápaná viera človeka priamo provokuje, aby sa pýtal a hľadal, a inšpiruje ho k najvyššiemu úsiliu. Obsahom viery je volanie k rozhodnutiu, aby sme prijali za svoju Ježišovú vec, ktorá je vecou Boha s ľuďmi.

378. Ak hľadáme na čnosť ako na kresťanskú prednosť, je to dar zhora, darovaním Božej sily človeku, spoluúčasťou na Božej добрote a svätosti. Čnosti sú teda pomocou pre správne konanie; ale ešte vo väčšej miere čnosti uschopňujú človeka, aby konal podobne ako Boh.

379. Viera je oveľa viac ako poznanie a pociťovanie. Veriť znamená vidieť Boha v každom človekovi a v každej udalosti. To znamená neustále smerovať každú činnosť na Boha. Je to dôvera v Boha a jeho prisľúbenia, prijímanie jeho Slova, neustála dôvera napriek prekvapeniam, strachu, pádom, obavám a tisícom ťažkostí, ktoré život prináša.

380. Najlepší spôsob, ako môžeme niekomu pomôcť milovať Boha, je pomôcť mu, aby Boha poznal. Čím viac bude poznávať a objavovať Boha, tým bude v ňom nachádzať väčšie potešenie. Jeho srdce bude milovať Boha ako jediného, ktorého môže milovať totálne. A jeho slobodná vôľa bude schopná nachádzať ho ako jediného, ktorý uspokojí všetky jeho túžby a očakávania

P. Prof. ThDr. Dr. ĽUBOMÍR STANČEK PhD., CM

*je rímskokatolícky kňaz - vincentín, univerzitný profesor a úspešný slovenský spisovateľ. Napísal viac ako sto kníh (homílie, vedecké, romány, duchovné cvičenia), vedeckých a odborných prác; je uznávaným odborníkom v oblasti homiletiky, rétoriky, eku-
menizmu a misiológie na Slovensku i v zahraničí, a profesorom v odbore Katolícka teológia.*

P. prof. Ľubomír Stanček stojí i za projektom

www.evanjelizacia.eu

*ktorého hlavnou myšlienkou je evanjelizovať pís-
mom i slovom širokej verejnosti prostredníctvom in-
ternetu. Na web stránke ponúka svoje vybrané kni-
hy v elektronickej verzii čitateľom zadarmo, ako
i denné zamyslenia, nahrávky z duchovných cvičení
a veľa užitočných informácií pre duchovný rast.*

*Všetci záujemcovia, ktorí chcú jeho denné me-
ditácie odoberať, môžu zaslať svoju e-mailovú ad-
resu (na evanjelizacia@evanjelizacia.eu), na ktorú
im text i odkaz na nahrávku zamyslenia, bude den-
ne zadarmo zasielaný.*

D O D A T O K

381. Človek môže mať či vlastniť takú alebo onakú čnosť, ale Kristus je Čnosťou tak, ako je Pravdou.

382. Čnosti nám pomáhajú, aby sme lepšie a istejšie dosiahli cieľ svojho života - spásu svojej duše.

383. Hriech je previnenie proti rozumu, proti pravde a proti správne svedomiu. Je to priestupok proti opravdivej láske k Bohu a k blížnemu, zapríčinený zvráteným lipnutím na určitých dobrách. Zraňuje prirodzenosť človeka a narúša ľudskú solidaritu.

384. Vynaložte všetko úsilie na to, aby ste k svojej viere pripojili čnosť, k čnosti poznanie, k poznaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti nábožnosť, k nábožnosti bratskú náklonnosť a k bratskej náklonnosti lásku.

385. Trpezlivosť je čnosť, ktorá ma učí pokojne znášať to zlo, ktoré odstrániť nemôžem.

386. *V rodine je často počiatok, koreň budúcich čností i nerestí. Dieťa sa od rodičov môže naučiť mnohým zlozvykom, alebo naopak, čnostiam.*

387. *Ľudské čnosti sú pevné postoje, stále dispozície, trvalé dokonalosti rozumu a vôle, ktoré usmerňujú naše činy, usporadúvajú naše vášne a riadia naše správanie podľa rozumu a viery.*

388. *Morálne čnosti sa získavajú ľudským úsilím. Sú výsledkom a zárodkom morálne dobrých činov; uspôsobujú všetky schopnosti človeka, aby mal účasť na Božej láske.*

389. *Všedný hriech oslabuje čnosť lásky. Prezrádza nezriadenú náklonnosť k stvoreným dobrám. Prekáža duši v pokroku pri praktizovaní čností a pri konaní mravného dobra a zasluhuje časné tresty. Vedomý a dobrovoľný všedný hriech, ak ho neoľutujeme, nás pozvoľna disponuje na spáchanie smrteľného hriechu.*

390. *Ľudské čnosti - nadobudnuté výchovou, vedomými a dobrovoľnými činmi a vytrvalosťou v neprestajne obnovovanom úsilí, očisťuje a povznáša Božia milosť.*

391. *Smrteľný hriech je vážnym prestúpením Božieho zákona, ničí v srdci človeka lásku. Odvracia človeka od Boha, ktorý je jeho posledným cieľom a jeho blaženosťou, a to tým, že človek dáva prednosť nejakému nižšiemu dobru pred Bohom.*

392. *Kto pohoršuje, stáva sa pokušiteľom svojho blížneho. Spôsobuje škodu čnosti a počestnosti; môže strhnúť svojho blížneho do duchovnej smrti.*

393. *Pohoršenie je ťažkým previnením, keď niekto svojím konaním alebo zanedbaním vedome a dobrovoľne privádza druhého k ťažkému prehrešeniu.*

394. *Čnosť buduje, očisťuje, zachraňuje, uvoľňuje, vykupuje, oslobodzuje sily života. Pestovať čnosť znamená správne zachádzať so sebou samým a s blížnym, správne užívať svet a rozvíjať všetky schopnosti k novej plodnosti a plnosti.*

395. *Nevyspelá čnosť potrebuje pochvalu a uznanie; ináč taká duša ochabuje a stráca odvahu žiť v stálom sebazapieraní. Veľká čnosť však kráča samostatne, šíri dobro, koná skutky hrdinskej obetavosti a často ani netuší, že si počína hrdinsky.*

396. *I ten, kto obyčajne nie je odvážny, môže sa v duchu pripraviť na nebezpečenstvo a tou prípravou sa stane silným, keď príde čas.*

397. *Ak má byť trpezlivosť pozitívnou čnosťou, nemôže byť len akýmsi druhom nerozumnej kapitulácie, ale musí mať hlbší zmysel.*

398. *Morálny život kresťanov posilňujú dary Ducha Svätého. Sú to stále dispozície, ktoré robia človeka ochotným riadiť sa vnuknutiami Ducha Svätého.*

399. *Čnosti zdokonaľujú dobrý obraz v človeku, prehlbujú zjednotenie človeka s Kristom a sú praktickým dôkazom, že človek - kresťan je nasledovníkom Ježiša Krista.*

400. *Nejestvuje svätosť bez stálej poddajnosti Duchu Svätému, bez ustavičného „áno“ jeho vnuknutiam. K tomu je potrebná sústredenosť, aby sme boli v strehu, a umŕtvenie, aby sme vedeli odmietnuť ostatné hlasy a počuť len jeho.*

401. *Kristova láska je mocnejšia ako hriech a smrť.*

402. Príklad nášho čnostného života môže pomôcť ku spáse aj ľuďom, s ktorými žijeme, stretáme sa, pracujeme. Nie naše slová, ale naše skutky budú pre nich dôkazom a svedectvom o Bohu, a náš čnostný život ich môže priviesť na cestu skutočného kresťanského života.

403. Ježiš pripomínal, že dar viery ide spolu so slobodou človeka. Človeka nemožno nútiť veriť. Len Boh, ktorý pozná každého, pozná jeho vieru, môže ho hodnotiť.

404. Žiadnu kresťanskú čnosť nemožno uskutočňovať bez sebazapierania. Ale každé sebazaprenie vykonané v stave milosti je záslužné a stupňuje posväcujúcu milosť a nebeskú odmenu.

405. Čnosti privádzajú človeka ku takému spôsobu života, že jeho život sa stáva dôstojným a kvalitným. Aj sám pred sebou, aj pred druhými ľuďmi sa čnostný človek stáva úctyhodným.

406. Najväčším dôkazom Božej lásky je to, že nás miluje takých ľudských, akí sme, s našimi slabosťami a s našimi potrebami. Nič iné okrem lásky nemôže byť vysvetlením tajomstva kríža.

407. *Kto cíti náklonnosť k nejakej chybe alebo hriechu, najmä keď sa chce celkom zasvätiť Bohu, má sa cvičiť v náprotivnej čnosti. Tým čoskoro premôže nepriateľa svojej duše a postúpi aj v iných čnostiach.*

408. *Završením všetkých našich činov je láska. Tam je cieľ: kvôli nemu bežíme, k nemu bežíme; keď ho dosiahneme, nájdeme odpočinok.*

409. *Kristus prišiel, aby odpúšťal hriechy, a jeho láska je väčšia než akýkoľvek hriech, je väčšia než moje hriechy alebo hriechy kohokoľvek iného. To je viera Cirkvi. To je blahozvesť o Božej láske, ktorú hlása Cirkev od začiatku. Boh nás miluje večnou láskou.*

410. *Prečo je jedine Boh dobrý? Lebo on je láska. Kristus dáva túto odpoveď v slovách evanjelia a predovšetkým svedectvom vlastného života a smrti.*

Ľubomír Stanček

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka 5.

Vydala

*Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul
v roku 2013*

Prvé vydanie

ISBN: 978-80-89570-03-4

EAN: 9788089570034

BOH
je Láska

